CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"There is one body, and one Spirit, even as ye are called in one hope of your calling." Eph. 4:4

MAY 25th, 1962 - No. 547 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash. Postage paid at Hamilton.

Van JA tot AMEN

Dit is de titel van een boek, dat eigenlijk niet anders is dan een bekeringsgeschiedenis. Nu worden bekeringsgeschiedenissen onder ons nogal gauw met een scheef oog aangekeken. Dat is lang niet altijd onze schuld. Zulke beschrijvingen zijn vaak zo opgesmukt, dat het wat onwezenlijk wordt.

Dit boek is echter van ander allooi. Men behoeft de oorsprong van de titel niet ver te zoeken. Het boek begint met "Ja" ("Ja ik kan het ook niet helpen dat ik niet goed zingen kan") en het eindigt met "Amen ("Ik geloof Heer — kom mijn ongeloof te hulp! Amen."). En de schrijver is niemand minder dan (schrik niet) A. J. Koejemans, een onvervalste communist.

Waarschijnlijk zullen velen van onze lezers zich deze naam nog herinneren. Koejemans was een der vooraanstaande communisten in de ondergrondse beweging gedurende de Duitse bezetting in Nederland. Hij was verscheidene jaren hoofdredakteur van het communistische blad "De Waarheid" gedurende de bezetting een clandestien weekblad en daarna een openbaar dagblad.

Het is niet onze bedoeling om dit boek hier te bespreken (hetgeen overigens de moeite wel waard zou zijn). Wij willen heel in het kort echter wel de inhoud weergeven.

Koejemans heeft zijn jeugd in Rotterdam doorgebracht. Hij kwam uit een christelijk gezin en ging met zijn ouders trouw naar de kerk. Hij ging ook naar de zondagschool, die overigens blijkbaar niet zo stichtelijk was. Die zondagschool was de schrik van de Van de Hoonaardstraat.

Zijn moeder heeft hij reeds vroeg moeten missen. Ze was slechts 45 jaar oud toen ze stierf en met haar heengaan was Koejemans eigenlijk de kapitein van zijn leven kwijt. Zijn vader heeft in religieuze zaken blijkbaar niet zoveel invloed op hem gehad. Dat was in de tijd vlak na de eerste wereldoorlog. Het socialisme en de gebroken geweer-beweging waren zeer populair en hadden een sterke aantrekkingskracht op de jonge Koejemans. Al spoedig kwam hij in communistische kringen terecht en daarom klom hij spoedig hoog op. Zijn journalistieke talenten trokken sterk de aandacht. Toen de tweede wereldoorlog uitbrak was hij de eerst aangewezene om illegaal de communistische pers te dienen. Het was dan ook voor de hand liggend dat na de oorlog, toen "De Waarheid" als dagblad ging verschijnen, Koejemans hoofdredakteur werd. Dit staat er nu in een paar zinnen, maar dit alles overspant een periode van dertig jaar.

Hoe heeft dezelfde Koejemans in de voorste linie gestaan om het communisme te propageren! Waarlijk niet als een satelliet van Rusland, maar als een volbloed overtuigde volgeling van Marx en Lenin. Behalve schrijven, kon hij ook goed spreken en menigmaal heeft hij openbare debatten gehad. Vooral Ds. Buskes was nogal eens in die debatten betrokken en deze liet zich niet zo gauw uit het veld slaan. Maar Koejemans scheen hem aan te kunnen. Verscheidene malen kwamen zijn vrienden aan het einde van zo'n debatvergadering om hem heen staan, klopten hem op de schouders en verzekerden hem: "Dat heb je weer knap gedaan, Koej. Je hebt hem met stukken geslagen".

"Met stukken geslagen," ja alles leek er op. Maar vreemd, daar was Koejemans zelf nu niet zo van overtuigd. Elke keer weer als hij met Buskes in duel geweest was, werd hij onrustig. Eerst langzaam, maar steeds scherper en dringender werd de hoofdredakteur van "De Waarheid" duidelijk, dat er Iemand in zijn leven bezig was, Die gezegd had, "*IK* ben de Waarheid". Menig keer scheen Buskes verloren te hebben, maar eigenlijk had Koejemans verloren. Want door Buskes heen was de echte en enige "Waarheid" bezig een van Zijn kinderen naar het paradijs te leiden.

Neen, Koejemans is geen Calvinist geworden. Hij heeft zich aangesloten bij de Doopsgezinde Kerk aan de Singel te Amsterdam. Die mensen schrokken zich ongelukkig, toen bekend werd dat een man als Koejemans lid van hun kerk wilde worden. Maar zij hebben hem toch niet geweerd. Wat zullen die Doopsgezinden gejuicht hebben toen hij zijn eigen overtuiging moest uitspreken (hetgeen te doen gebruikelijk is bij de Doopsgezinden). Onder meer zei Koejemans: "Als ik thans het verzoek tot u richt, mij te willen opnemen in de Doopsgezinde Gemeente, dan is het zeker geen opwelling van het ogenblik. Het is het besluit van een sinds jaren gegroeide overtuiging, dat sedert Christus in de wereld is verschenen, *de geschiedenis der mensheid niet meer zonder Hem geschreven kan worden.*"

Dit is aangrijpend. Dat een man, die zo falikant tegenover de Heiland heeft gestaan, tot de bekentenis komt, dat de Christus het middelpunt der geschiedenis is.

Toch zijn er ook minder treffende dingen in dit boek. Misschien zeggen wij dit nu niet goed. Als wij zo'n misschien niet helemaal gave belijdenis lezen van een man als Koejemans, dan gaat er iets gloeien van binnen. Maar als je dit boek leest, dan voel je jezelf menigkeer een beetje ongemakkelijk. Gaandeweg volg je deze man op weg naar de Heiland en telkens zie je hoe hij de weg geblokkeerd vindt door . . . ja ook door zijn collega's communisten, maar meer door christenen! Hoe vaak is hij door desillusie in twijfel geweest op zijn weg naar het christendom! Hij heeft de communistische partij vaarwel gezegd, niet omdat hij zo werd aangetrokken door de christenen, maar omdat de echte "Waarheid" hem trok. Dit boek maakt je onrustig. Hier is een man die geschreven heeft over de reis die hij moest maken van de communistische partij naar de Kerk. Hij is er gekomen, dank zij de Koning der Kerk.

Zouden er misschien meer op die weg zijn? Die vraag is eigenlijk geheel overbodig. Er zijn er zonder twijfel op weg. Velen zelfs! Maar zullen die velen dezelfde ervaring moeten opdoen als Koejemans opdeed, dat zij de weg naar de "Waarheid" geblokkeerd vinden door de kerkmensen? Natuurlijk komen zij niet allemaal uit de communistische partij. Zij komen van alle kanten, uit alle talen en volken en natien en partijen en organisaties. Maar we mogen gerust aannemen, dat waar ze ook vandaan komen, ze door Christus worden vergaderd. Hij bouwt Zijn Kerk. Dat is een enorme bemoediging. Anders zouden er, afgaande op Koejemans "reisverhaal" niet velen op de bestemde plaats arriveren.

Wij zijn erg blij, dat Koejemans ons dit boek gaf, niet alleen omdat het ons zo goed doet, dat een rasechte communist Christen is geworden, maar meer nog omdat het ons als christenen een welverdiende terechtwijzing geeft.

D.F.

QUEBEC CITY

Op pagina 7 vindt U een artikel dat een tocht door een van de mooie gedeelten van de provincie Quebec beschrijft. Ook de grote steden Montreal en Quebec hebben een eigen sfeer. Bovenstaande foto toont links het "Chateau Frontenac" en rechts het "Palais de Justice" in Quebec City.

Nederlands Nieuw-Guinea

In de dagbladen hebben wij meer dan eens in de afgelopen dagen kunnen lezen van botsingen tussen Nederlandse strijdkrachten op Nieuw Guinea en Indonesische paratroopers.

Het Nederlandse Ministerie van Defensie heeft daarover op 4 Mei j.l. een communiqué gepubliceerd, hetwelk als volgt luidt:

"Overeenkomstig berichten van de plaatselijke bevolking, werd een klein aantal paratroopers neergelaten op Vrijdag 27 April in de omgeving van Fak Fak. Het plaatselijk bestuur, met medewerking van de militairen, was in staat de noodzakelijke maatregelen te treffen. Bovendien werden onbekende vliegtuigen op 2 Mei boven Sorong en op 3 Mei boven Kaimanen waargenomen."

Dit communiqué is wel zeer summier, doch wij krijgen een beter beeld van de situatie, indien wij lezen wat de Nederlandse Permanente Gedelegeerde bij de Verenigde Naties, Ambassadeur C. W. A. Schurmann heeft geschreven in een brief die op 3 Mei aan de plaatsvervanger van de secretaris-generaal van de V.N., Mr. U. Thant, is overhandigd. De brief laten wij hier onvertaald volgen:

"When on March 20, 1962 the secret preliminary talks between the Netherlands and Indonesia began in the presence of an observer acting on your behalf, the Netherlands Government considered itself entitled confidently to expect that Indonesia would abstain from threats of violence, and a fortiori from violent action."

"This expectation was immediately proven false."

"Between March 20 and 23 infiltrations were made on the islands of Gag and Waigeo and on the south coast of the mainland near Vlakke Hoek, by a number of groups consisting of scores of armed members of the Indonesian forces. These infiltrators, who were obviously operating according to a co-ordinated plan, have meanwhile been put out of action."

"On March 25 an Indonesian air attack on a communication vessel of the Royal Netherlands Navy was carried out within the confines of the territorial waters near the island of Gag."

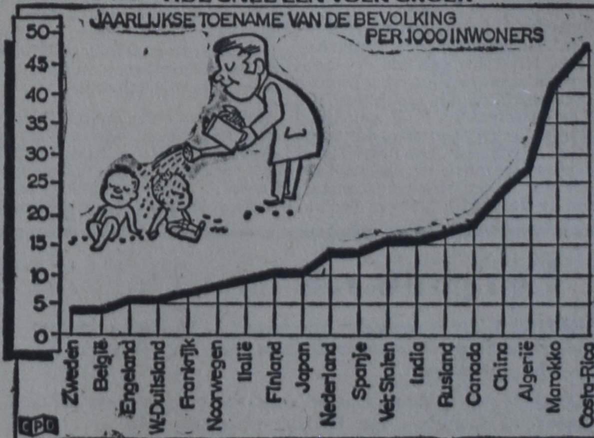
"Nevertheless the Netherlands Government, mindful of the importance of maintaining a mood of peacefulness, refrained from bringing these facts to the attention of the United Nations."

"Recently, however, a new event occurred, which so clearly shows the responsibility of the Indonesian authorities for aggression committed by their own forces, and which constitutes such a direct threat to the peace, that the Netherlands Government feels compelled to communicate it to the United Nations Organization."

"In the night from April 26 to April 27 an Indonesian military group, belonging to a parachutist formation, landed by parachute in the interior of the South Western point of "Vogelkop" of Netherlands New Guinea near Fak Fak. The Netherlands authorities in the territory have taken the necessary measures to deal with this agression."

"It is clear that this military action could only be carried out by official land- and air-forces operating under a co-ordinated plan carefully conceived in advance."

"I should be grateful if you would kindly cause copies of this letter to be sent to the representatives of all Members of the United Nations."

BEVOLKINGSTOENAME IN VERSCHILLENDE LANDEN

Afgezien van een paar kleine staten in de onderontwikkelde gebieden, zijn Zweden en België de landen die het langzaamst in inwonertal toenemen. De snelheid waarmede een volk groeit wordt bepaald door de verhouding van het aantal sterfgevallen en het aantal geboorten per jaar. Het aantal geboorten is uiteraard onderhevig aan de leeftijdsopbouw van een bevolking, de emigratie etc.

Voor Zweden is over de laatste tientallen jaren een daling van de bevolkingstoename vast te stellen, o.a. door een sterke emigratie in het verleden. Rond het begin van deze eeuw telde Zweden nog ca. 30 geboorten per 1000 inwoners en thans ca. 14.

Over het algemeen is in heel Europa het aantal geboorten, vergeleken met de vorige generatie, gedaald. Voor Frankrijk was er in de periode 1936-1946 zelfs een daling van het inwonertal gaande, als gevolg van het geringe aantal geboorten, en het aantal sterfgevallen. Aan deze ontwikkeling is thans een einde gekomen. Nederland is in W.-Europa een uitzondering met zijn bevolkingstoename. In tegenstelling tot de andere landen is onze bevolking met een regelmatige snelheid toegenomen. Nederland groeit ca. drie maal zo snel als b.v. Zweden of België. Algerië groeit echter weer ca. tweemaal zo snel als Nederland, terwijl de bevolkingstoename van Rusland en China sneller verloopt dan de bevolkingstoename van de Verenigde Staten.

Nieuws uit Nederland

Op 5 Mei j.l. zijn er op de diverse Canadese oorlogsbegraafplaatsen in Nederland herdenkingsdiensten gehouden voor hen, die in de laatste oorlog hun leven gaven. In Bergen op Zoom, waar 968 Canadezen zijn begraven, werden kransen gelegd door de Canadese Ambassadeur, Mr. Charles Hebert, de Commissaris van de Koningin in Noord Brabant, Dr. C. N. M. Kortman, een vertegenwoordiger van de Commandant van de Canadese Infanterie Brigade te Soest(Duitsland), een vertegenwoordiger van de Air Division of Metz (Frankrijk) en vele anderen. Ook in Groesbeek werd een dienst gehouden, waarbij de burgemeester Jhr. Van Grotenhuis een krans legde bij de voet van het gedenkteken, waar 2500 Canadese soldaten de dood vonden.

•

Onderwijs is in Nederland, zeker niet minder dan in Canada, een zeer actueel onderwerp. Het wetsontwerp is zo gecompliceerd geworden, dat het de bijnaam "Mammoet-ontwerp" heeft gekregen. Het werd in 1958 aan de Kamer aangeboden, teneinde het gehele schoolsysteem radicaal te wijzigen. Sindsdien is er zoveel over geschreven en gezegd, dat de literatuur hierover nu reeds de literatuur over Napoleon schijnt te overtreffen. En het laatste woord is hierover nog lang niet gezegd. Er zijn nu reeds zestig amendementen ingediend op het wetsvoorstel en er worden nog meer verwacht. Alle politieke partijen schijnen een buitengewone interesse aan de dag te leggen voor het toekomstige schoolonderwijs.

•

Op 28 April heeft Z.K.H. Prins Bernhard, in zijn kwaliteit van voorzitter van de "European Cultural Foundation", in Brussel de Eramus prijs uitgereikt aan Prof. Romano Guardini van de universiteit van München, voor diens "buitengewone diensten aan de Europese beschaving en aan de mensheid in het algemeen". De prijs bestaat uit een bedrag van 100.000 gulden, waarvan Prof. Guardini echter slechts een kwart gedeelte ontvangt. De resterende drie kwart zal worden besteed aan de financiering van de vertaling in het Duits van de Italiaanse Encyclopaedie "Philosophica."

Onder de deelnemers aan het congres, waar deze prijsuitreiking geschiedde, was eveneens H.K.H. Prinses Beatrix.

•

Gedurende het Paasweekend heeft ongeveer een half millioen buitenlanders een bezoek aan Nederland gebracht. Zowel aan de Nederlands-Duitse grens als aan de Belgische grens passeerden ongeveer 11 à 12 honderd auto's de douane per uur. Onder de toeristen waren de Duitsers in de meerderheid, daarbij gevolgd door de Fransen en de Scandinaviërs. De Belgen bezetten de vierde plaats.

Ofschoon de temperatuur niet boven de 63 graden klom, waren toch de badplaatsen Zandvoort en Scheveningen overvol.

•

Ondanks het feit, dat de Nederlandse Spoorwegen een staatsbedrijf is, blijkt het een van de beste ondernemingen te zijn. Een Engelse correspondent, die een interview met de president Ir. F. Q. den Hollander had schrijft erover, dat toen Ir. Den Hollander het bedrijf na de oorlog overnam, er slechts 700 mijl rails intact waren. Normaal waren er 2100 mijl. Er was slechts een vierde van de electrische kabels overgebleven, er was vrijwel geen spoorwegbrug die onbeschadigd was, nauwelijks 20% van de signaal apparatuur, minder dan 14% van de locomotieven en 8% van de rijtuigen was door de Duitsers onaangeroerd. Het spoorweg-bedrijf in Nederland is echter thans zo goed hersteld, dat het laatste boekjaar sloot met een winst van ongeveer 16 millioen dollar, en dat nog wel met een personen- en vrachtvervoer dat practisch het laagst van heel Europa is.

•

Het ziet er naar uit, dat de Nederlanders een zeer opmerkelijke uitvinding hebben gedaan op het gebied van kaasproductie. Tot nu toe was het niet mogelijk gebleken een machine te construeren, waarin aanéén zijde de melk werd ingevoerd en aan het einde het product in de vorm van kaas werd afgeleverd. Verschillende ingenieurs, onder wie ook Engelse, hebben zich met dit vraagstuk bezig gehouden, echter zonder resultaat.

Thans echter hebben deskundigen van het Nederlands Instituut voor Zuivelonderzoek een methode ontdekt, waarbij kaas wel aan de lopende band kan worden vervaardigd. Indien deze methode bruikbaar mocht blijken, zal dit een omwenteling in de kaasproductie teweeg brengen. Dit krijgt temeer betekenis, indien men bedenkt dat Nederland thans jaarlijks voor een waarde van $145.000.000 kaas produceert, waarvan de helft wordt geëxporteerd.

The Lodge Problem

by Rev. C. Wm. Flietstra

(9) POSITION OF LODGE TO CHURCH

All orthodox churches who honor the truth of the Word will reject unequivocally such an anti-Christian system as the Lodge. Let us in this article examine the various denominations with which we are familiar to determine their views on Lodgism.

We begin with the Roman church. Throughout the years of her history, Rome has been a chief foe of Freemasonry as a distinct branch of Lodgism. Wm. Whalen in his recent book, "Christianity and American Freemasonry" has included two entire chapters on the Romanistic position and the Lodge. Chapter 8 entitled "Papal Condemnations of the Lodge", contains citations from the Vatican. Already in April, 1738, Pope Clement pronounced his bull, "In Eminenti", against Francis, Grand Duke of Tuscany. Clement's successor, Benedict XIV, was equally adamant against the progress of such secret societies. He issued a second bull in 1751 re-emphasizing the penalty of excommunication. Pius VII (1821), Leo XII (1825), Pius VIII (1829), and Gregory XVI (1832) issued similar bulls against the host of secret organizations. The official position of the church against such membership is cited formally in the Code of Canon Law issued in 1917. The most famous of such papal pronouncements made is perhaps the "Humanum Genus" of Leo XIII of 1884. All who are interested in Rome's official position should secure a copy of this pronouncement and read it carefully. Rome is, of course, inconsistent in her defiance of Freemasonry since she sponsors her own ecclesiastical lodge with the blessings of the Pontificate. This lodge is the famous Knights of Columbus. LIFE of May, 1957 gave an elaborate pictorial review of these Knights of Rome and states in said article that it "is the busy, prosperous *right arm* of the Catholic church in America. A picture is even given of a greeting given these fraternal Knights by Pius XII. Their slogan is "Serve your faith, flag, family, self". They number more than a million practicing Roman Catholics.

Going from the Romanist confusion and inconsistency on the Lodge, we have the Missouri Lutheran Synod's pronouncement as follows . . . "It is, and shall be, the practice of the congregations of Synod not to administer Holy Communion to members of such lodges, nor to admit such persons to communicant membership, since Holy communion expresses in exclusive spiritual relationship of the communicant to his Lord and brethren (Matt. 10:32; I Cor. 10:16,17; and I Cor. 11:25). In the Lutheran Cyclopedia, p. 392 this statement is made . . . "Very few candidates realize that they are joining an organization which is essentially antagonistic to the Christian belief in the inspiration of the Bible and the divinity of Jesus Christ". The Missouri Synod together with its sister conservative group, the Wisconsin Synod have a total membership of 2,500,000. No one may retain membership in the church or approach the communion table who has not renounced the Lodge. Another comment from this church is . . . "Most pastors in these synods are better informed on Masonry than the average 32nd degree Mason . . ." Would that such a comment and recomendation could be said of the ministers in the Reformed communions!

Most Christians in the Fundamentalistic groups frown on this secret order. The Holiness and Pentecostal tradition is committed to an unequivocal anti-lodge position. The Constitution and By-Laws of the 470,000 membership of the Assemblies of God states . . . "The nature of such organizations demands secrecy reinforced by unchristian oaths and strong attachment by binding obligations to persons who are for the most part unregenerated. Moreover, the spirit, philosophy, and general influence of such secret orders aims at the improvement of the natural man only, thus wrongly channeling by incorrect interpretation important spiritual truths . . . In consideration of the above, all ministers affiliated with us should refrain from identifying themselves with any of the secret orders which we recognize as essentially of the world, worldly and we advise any who may have indentified themselves with such orders to sever their connection therewith. Furthermore, our ministers are requested to use their good influence among our lay members to dissuade them from such fraternal affiliations . . ."

The Church of the Nazarene with its approximately 297,000 membership outlaws lodge membership in its Manual, 1956 edition, with Article 25 stating . . . "By avoiding membership in or fellowship with oath-bound secret orders or fraternities".

Adventists cannot join the Lodge. The United Brethren in Christ (20,000 membership) state in their official "Church Handbook" . . . "Any member or preacher who shall connect himself with a secret combination shall be regarded as having withdrawn from the church." The Mennonite General Conference wrote in Article XIII of the "Statement on Christian Fundamentals" . . . "That secret orders are antagonistic to the tenor and spirit of the Gospel". The "Book of Discipline" of the Free Methodist Church states . . . "The church condemns secret societies on scriptural grounds and as contrary to the glory of God, and forbids membership in them". Exclusion from the church is also stipulated in this "Book of Discipline".

• •

Baptist churches, by reason of their church policy, do not legislate for local congregations on membership in the Lodge. Consequently, most Baptists feel free to join such societies although certain groups openly oppose them. The National Representative of the General Association of Regular Baptist Churches (129,000 members) states . . . "I can tell you, however, that the General Association of Regular Baptist churches, in its moral position is against secret orders. By this I mean that you will find its pastors and most of its members free from conections with secret orders."

For many years the strict United Presbyterian church of North America upheld its ban against the lodge. But in 1925 the church declared such membership to be a matter of individual conscience rather than church direction. After the merger of the UP with the northern church to form the famous UPC of U.S.A. the stand will be further soft-pedaled.

The Reformed Presbyterian church of Ireland, the Free Presbyterian Church of Scotland, and the Orthodox Presbyterian Church do not allow members to join who are of the lodges. However, the last-named church has taken the position that their General Assembly does not have the "*constitutional right*" to bar the lodge member. Rather, this General Assembly of the OPC recommends "the way of instruction and persuasion" in their dealings with lodge members. It states very specifically, "Because the committee is convinced that the *present provisions* of the constitution of the OPC, if faithfully carried out, *are sufficient for dealing with* the Masonic problem". The report of the OPC committee to the Ninth General Assembly in 1943 now appears in pamphlet form entitled, "Christ and the Lodge". This report, however, was *not officially adopted by the O.P.C.* It is the opinion of the writer that before any kind of ecumenical or sisterly relationships are formulated by the Chr. Ref. Church at Synod, the latter should be very positive on the position of consistency of church communion with affiliation to the Lodge with the O.P.C. denomination.

• •

The Anglican or American Episcopalian denomination shows King George VI, titular head of the church in 1951 a confirmed Mason. Also the Archbishop of Canterbury. A motion to investigate the lodge was defeated in the church Assembly. The Archbishop of York declared that he was assured about the nature of Freemasonry by the fact that the presiding Archbishop of Canterbury was a Mason and the Grand Master was also a prominent Anglican layman. Last fall it appeared in the Press that an Anglican Bishop, Dr. Mervyn Stockwood took exception to certain Masonic prayers and hymns and declared that such "were unknown in church tradition and were heretical".

Coming closer home, the Reformed communion has been wrestling with the subject of Masonry since the historic division in the States in 1857. The Synod of 1868 declined to express any decision of disapproval of this organization. In 1871, another overture was presented to Synod, but this body deemed any action unnecessary. Another storm against Masonry broke out in 1880 with the Western Classis and the Particular Synod of Chicago. The decision in which we are primarily interested is as follows . . . "Resolved, That while, on the ex-parts evidence of the memorials now before us, this Synod CANNOT PROPERLY GIVE ITS OFFICIAL TESTIMONY FOR OR AGAINST FREEMASONRY AND OTHER OATH-BOUND SOCIETIES . . ." New overtures came in 1881, 1884, and 1889. In its answer, Synod reviewed its past stand. The ultimate consequence is that the Reformed communion is divided in its stand. Some churches in this denomination welcome Masons into their fellowship whereas others bar Masons from membership and participation in the Lord's Super but yet commune with other Masons at the General Synod. A lamentable commentary on this inconsistency of position in the Reformed church of America is seen in the Rev. G. Van Pernis' example given in the back of his very interesting pamphlet entitled, "Masonry, Antithesis of the Christ".

I trust that I need not rehearse for the reading audience the official position of the Chr. Ref. domination. A very concise summary was given in the Acts of 1958, Supplement No. 45 (Art. 125). This appears in a neat little pamphlet published by the First Chr. Ref. church of Sheldom, Iowa. It is substantially an English translation of the original Synodical Report of 1900 whose reporter was the late Johannes Groen. A Dutch copy of said report can undoubtedly be obtained. Throughout the years, the Chr. Ref. denomination has *officially*, through its Synod, advised consistories and classes to bar memberhip to such secret-society members.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

De eerste Bondsdag van de Canadian Federation of Christian Reformed Women's Societies

Het was al maanden geleden begonnen! De betrekkelijk kleine groep, die het bestuur vormt van de Canadian Federation van Women's Societies, heeft heel wat werk moeten verzetten om deze eerste Federation bondsdag mogelijk te maken. Maar het is gelukt en zo zag Hamilton op Woensdag 9 Mei j.l. zo'n kleine duizend dames binnen haar "stadswallen". Oude bekenden ontmoetten elkander, nieuwe vriendschappen werden gesloten, er werd samen gezongen, samen geluisterd, samen gebeden, samen gegeten (of samen op eten gewacht!) en voor velen is het een onvergetelijke dag geworden.

Natuurlijk zou men wel iets kunnen noemen, dat nog wel wat beter had gekund. Maar het was de eerste keer dat zo'n enorme onderneming door en voor vrouwen in Canada op touw was gezet en dan moet men over kleine mankementen heen kunnen stappen. Een volgend maal beter. Het enthousiasme zat er in en dat was een heel belangrijk punt.

Men kon dames tegenkomen uit alle hoeken van de provincie, uit Ottawa, uit Cochrane, uit Windsor, en waar niet al vandaan. Er waren zelfs gasten uit Nederland. De eerlijkheid gebiedt echter daarbij te vermelden, dat deze Nederlandse gasten hier toch al waren en dus niet speciaal daarvoor overgekomen waren. Maar intussen waren ze er toch maar!

Het was een aardige samenloop van omstandigheden, dat op dezelfde dag als de Canadian Federation haar eerste Bondsdag vierde, de Gereformeerde Vrouwenbond in Nederland haar 25-jarig bestaan vierde.

De grootste spanning, die aan de Bondsdag vooraf ging, was wel wie de nieuwe Presidente zou worden. Mrs. H. Numan van Niagara Falls had helaas enige tijd geleden de hamer moeten neerleggen. In haar heeft de Federation een bekwame en toegewijde Presidente gehad. Zij heeft veel voor de organisatie gedaan, vooral toen alles nog in het prille begin was. Juist in zo'n beginperiode is het bijzonder moeilijk de juiste leiding te geven, doch het kan gerust worden gezegd dat deze bondsdag mogelijk was ook door het enthousiaste en belangeloze werk dat de eerste President, Mrs. Numan, heeft verricht.

De spanning heeft niet lang behoeven te sturen, want al spoedig kwam Mrs. G. Wagenaar van Blenheim, Ont. als gekozene uit de bus. (Vergeef ons deze wat vreemde beeldspraak!) Wij, bij Calvinist-Contact, gevoelen ons wel een beetje verheerlijkt, dat onze redactrice van de Women's Corner tot Presidente werd verkozen. De wijze waarop Mrs. Wagenaar de middagvergadering in het Engels leidde moet de aanwezigen wel de voldoening hebben gegeven, dat hun keuze wel veel slechter had kunnen zijn. Mrs. Wagenaar kweet zich buitengewoon van haar nieuwe en moeilijke taak!

De grote opkomst heeft wel even zorgen gegeven. Aanvankelijk had men een andere (en ongetwijfeld wat gezelliger) zaal voor de vergaderingen bestemd, doch het bleek onmogelijk alle aanwezigen daarin bijeen te hebben. Daarom werd de athletiekzaal in orde gebracht, waar in ieder geval voldoende ruimte was. Een ander voordeel van die grote zaal was waarschijnlijk, dat nu het bestuur op het podium troonde, allen met een grote corsage op en aan tafeltjes, waarop eveneens bloemen prijkten. Mannen kunnen zulk een gezellig decor moeilijk bedenken. Daarvoor moet men in een vrouwenvergadering zijn.

De morgenvergadering stond onder leiding van de vice-presidente Mrs. J. Uitvlugt, aan wie wel te zien was, dat zij meer grote vergaderingen heeft gepresideerd. Deze vergadering was in het Nederlands. Na door Mrs. Uitvlugt geïntroduceerd te zijn, hield Rev. J. Nutma van Acton, Ont. een rede over "Ons Gebedsleven", welke rede met zeer veel aandacht werd gevolgd. Helaas kon vanwege de grote schare en ook om des tijds wille geen gelegenheid voor discussie worden gegeven.

Mrs. C. Parlevliet van Niagara Falls zou gedurende het lunch uur gesproken hebben. Deze rede werd echter tot later in de middag uitgesteld, omdat het serveren van alle deelneemsters aan de bondsdag veel langer duurde dan men aanvankelijk had verwacht. Mrs. Parlevliet sprak over "Adoptie", een onderwerp dat tegenwoordig sterk de aandacht trekt. Mrs. Parlevliet liet onder meer uitkomen, dat er geen grond is voor de vrees, dat geadopteerde kinderen "erfelijk" belast zijn door de natuurlijke ouders, omdat zij een sterke invloed zullen ondergaan door de omgeving en de opvoeding, die zij in het nieuw-ouderlijk tehuis zullen ontvangen.

Mrs. C. Witt, van Flint, Mich. was de derde spreekster. Mrs. Witt is een oude bekende in Ontario en zeer speciaal in het werk van de Vrouwenverenigingen. Het was goed haar weer te zien in een haar zo vertrouwde omgeving en, als wij ons niet vergissen, deed het ook haar goed weer in Ontario te zijn. Mrs. Witt hield een inspirerende rede (in het Engels) over "Forward in Faith".

Wij hoorden enkele opmerkingen, dat een programma met vrijwel alleen redevoeringen wat zwaar gevonden werd. Weliswaar werd de zang van Mrs. Kraay van St. Catherines in de morgenvergadering zeer op prijs gesteld, doch dit was eigenlijk de enige entertainment die men had. Ook hier geldt echter, dat het Bestuur stellig met de opmerkingen zijn winst zal doen, doch dat men tijd moet geven om ervaringen op te doen. Voor plaats van vergaderen had men moeilijk een betere keus kunnen maken. De grote campus van de McMaster University met zijn schitterende tuinaanleg leende zich uitermate voor een dag als deze. Bovendien was het prachtig weer.

Even na vijf uur in de middag was de Bondsdag geëindigd, doch verscheidenen bleven nog na om verversingen te nemen. Het duurde nog wel even aleer alle bussen en auto's van de parkeerterreinen waren verdwenen.

Wij willen de dames van de Canadian Federation feliciteren met hun eerste Bondsdag. De enkele minder geslaagde punten zullen stellig geen verhindering zijn of mogen zijn om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Het is ons niet bekend, waar de Bondsdag volgend jaar zal worden gehouden, maar wij menen ons niet te vergissen, indien allen, die dit jaar naar de McMaster in Hamilton zijn gegaan, volgend jaar weer van de partij zullen wezen.

ON YOUR WAY

THE ASCENSION OF CHRIST IN THE FOUR GOSPELS

"The manifold wisdom of God".
(Eph. 3:10)

The first four Gospels impress us with, what the apostle Paul calls in his epistle to the Ephesians, "the manifold wisdom of God", revealed to us in the Lord Jesus Christ.

This comes out beautifully in the passages which deal with the Ascension of Christ.

Matthew, who wrote his Gospel for the Jews, tries to convince them that Christ was the great and glorious King, whose coming had been foretold in the Old Testament. He has no less than 60 references to the Old Testament and even uses the word Kingdom 55 times. It is remarkable that we find this thought also in Christ's Ascension. Matthew doesn't describe the Ascension itself but he quotes the words which Christ spoke before His Ascension. How impressive these words are: "All power is given unto Me in heaven and in earth" (ch. 28:18). And because Christ is the omnipotent King, He also can give His disciples the promise: "Lo, I am with you alway, even unto the end of the world" (ch. 28:20).

Mark, who wrote his Gospel for the practical-minded Romans especially emphasizes the deeds of Christ. His gospel is full of action. He for instance uses the word "straightway" 40 times. He pictures us Christ as the Mighty Work Who is always busy for His people.

That also comes out when he writes about the Ascension of Christ. Also here we have a description of the deeds of Christ. Literally translated he writes "He seated Himself on the right hand of God" (ch. 16:19) Through His mighty deeds Christ receives the place of victory.

Luke, who wrote his Gospel for the peace-loving and contemplative Greeks, was a man of culture and learning. He was a medical doctor. Paul calls him in his epistle to the Colossians: "Luke, the beloved physician". As a doctor Luke was very interested in the healing miracles of Christ. He shows us Christ as the compassionate Priest Who came to heal and bless His people.

That becomes also clear when he writes about His Ascension: "And, He lifted up His hand, and He blessed them and it came to pass, while He blessed them, He was parted from them, and carried up into heaven (ch. 24:50, 51).

What a great comfort this priestly blessing was for His disciples. Is it wonder that we read further: "And they worshipped Him and they returned to Jerusalem with great joy"? (v. 52).

But there is one more Gospel. The Gospel of *John* is the deepest and most profound of all. It reveals to us the very heart of the eternal love of God. John wrote his Gospel to combat certain errors about the deity of Christ. He therefore emphasizes Christ's divine nature — think of the words: "In the begining was the Word and the Word was with God and the Word was God" — but he also stresses Christ's human nature: "The Word became flesh". It is significant that he mentions Christ's human name "Jesus" 247 times, while this name is mentioned 15 times in Matthew, 13 times in Mark and 88 times in Luke.

Because Christ is both God and man, He is the only One Who can give us eternal life. He is the Way, the Truth and the Life. John even uses the term "eternal life" 13 times, while this term is used only 3 times in Matthew and only once in Mark and Luke. And he also writes about it in connection with Christ's Ascension. When Christ speaks to his disciples about His going to heaven, He says: "I go to prepare a place for you. And if I go and prepare a place for you, I will come again and receive you unto Myself; that where I am, there ye may be also (ch. 14: 2, 3).

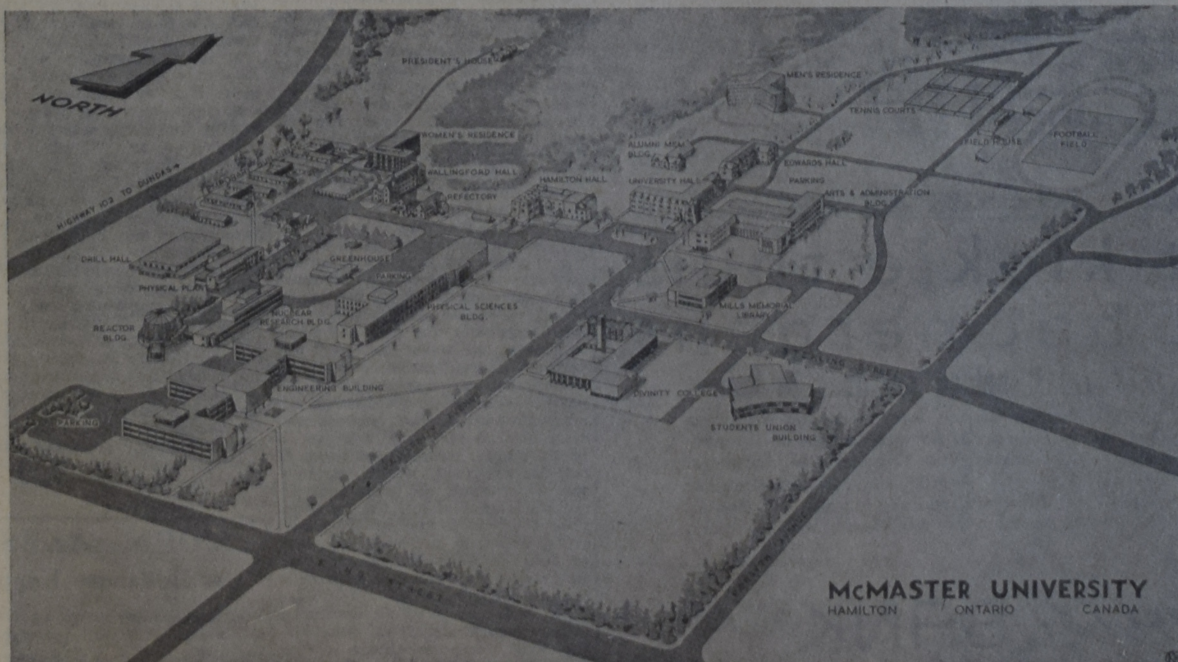
What a comfort have these words become for many Christians.

How great indeed is the "manifold wisdom of God" in giving us the four Gospels.

Jesus is my King, Who has all power in heaven and on earth. He is the Mighty Worker Who has seated Himself on the right hand of God. He blesses me and He prepares a place for me in His Father's House.

May the reading of God's infallible Word with its many beautiful facets help us to live our life to the praise of the glory of God's grace which has been revealed to us in Jesus Christ, our Lord, Who ascended into heaven.

A. Rumph

Deze plaat geeft een volledig overzicht van de campus van McMaster University te Hamilton, Ont., waar de Canadian Federation of Christian Reformed Women's Societies zijn eerste Bondsdag vierde.

Politieke Leiders aan het woord

Van meer dan één zijde hebben wij commentaar ontvangen op de discussie, die wij enkele weken geleden in ons blad hadden over het probleem, dat de a.s. verkiezingen voor velen van ons opwerpt. Dit commentaar kwam vrijwel altijd mondeling. Het is duidelijk dat wij moeite hebben met de beginselloosheid van de bestaande politieke partijen. Eén kleur is duidelijk te onderscheiden en dat is de rode kleur van de NDP. Wij weten dan in ieder geval, dat dit niet de partij onzer keus is. Vooralsnog lijkt het de meest aanbevelenswaardige weg om contact te zoeken met een plaatselijke candidaat, met wie men dan een vruchtbaar gesprek zou kunnen hebben, indien er redenen zijn om aan te nemen, dat een dergelijke candidaat open staat voor de christelijke gedachtengang.

Inmiddels trachten de politieke partijen onze gunst te winnen. Wij willen hen aan het woord laten, waarbij wel duidelijk zij, dat wat zij te zeggen hebben, niet speciaal voor ons alleen is bedoeld. Daarom nemen wij geen verantwoordelijkheid voor wat zij te zeggen hebben. Wij willen alleen naar hen luisteren en willen daarbij niet verhelen dat geen enkele van de hieronder afgedrukte boodschappen ons bevredigt. Zij spreken meer van zelfverdediging en materialisme, dan dat ons ook maar ergens een duidelijk motief voor politiek handelen en denken wordt geboden.

Eerst geven wij de boodschap, die de leider van de Progressive Conservatives, Minister President Diefenbaker, voor de radio heeft gegeven. Vervolgens de boodschappen, die Mr. Lester Pearson (de leider van de Oppositie en leider van de liberalen), alsmede oud-minister Pickersgill hebben verschaft, en die beide voor de Nederlanders zijn vertaald.

Redactie

My fellow Canadians:

When I started to go across the country two weeks ago, I wanted to find out what the Canadian people thought about the propaganda of those who are demonstrating by crying up and down Canada that they have little faith in our country.

I now know the answer.

The spirit of the real Canadianism is abroad in this land. Canadians are looking to the future with courage and confidence. They know that we have weathered a continental recession in North America better than our great neighbour to the south, the richest nation of the world. They see everywhere the signs of a new era of progress and prosperity. They hear and read every day of new high levels of productivity, personal and farm income, employment, world trade, and investment in the development of our resources.

That is the spirit of Canada today. That is the spirit which is going to build for us and our children a great future.

You will allow me, I am sure, on this occasion to take some measure of credit to the government I have the honour to lead for some of the things that have brought about this new climate of confidence among Canadians.

That it is a different climate from that of five years ago when we assumed office there can be no denying. The facts, though sometimes forgotten and often misrepresented, are beyond debate.

When we took office a serious recession was underway. To-day the economy is booming.

When we took office Canada bought more — we imported more — in goods than we sold to other countries. That meant we were providing jobs for workers in other countries.

To-day, for the first time in many years, and as the direct result of the most vigorous trade drive ever undertaken by a Canadian government, we are exporting more than we are importing.

Hon. John G. Diefenbaker

Five years ago the human betterment needs of Canadians had been neglected to such an extent that Canada lagged behind most of the nations of the Western world in the care of those who, through no fault of their own, were unable to meet even their most modest needs.

Not once, but twice in these five short years we have increased Old Age, Blind, Disability, War Veterans, and other pensions.

To-day individual human betterment payments from the national treasury to the average Canadian have been increased by 80%. That is the surest possible proof of the great change that has taken place in the attitude of your government to the Canadian people.

Not once, but several times we have extended the benefits of unemployment insurance, and extended the period for payments from 36 to 52 weeks.

We have made hospital insurance effective on a national basis at a cost to the national treasury of over $1 billion.

We have increased grants for hospital construction by 175%.

These, my friends, are facts and figures. I know it is not an easy matter to remember them as you hear them in a broadcast such as this, but I have to give them to you so that you will have the factual answer to those who, in utter disregard of the facts, are trying to tell you that these have been "wasted years".

Wasted for whom?

For the Old Age Pensioners? The Veterans? The Blind? The Disabled? The Sick? The farmers of Canada? The 700,000 new owners of homes? The people of the North? The holders of more than 400,000 new jobs which we have created?

Five years ago, the legitimate demands of our farmers for a fairer share of the national income had been repeatedly ignored and brushed aside. There was no such thing as a National Farm Policy.

To-day farm prices are for the first time substantially supported for all major crops. Credit is readily available. Crop insurance is a reality. The wheat surplus that hung over the whole Canadian economy for years has been diminished. Farm income last year reached its all-time high level. Many farm prices are of the highest in history ,and we have controlled inflation.

Five years ago, the potential benefit to all Canadians of the development of our Northland was arrogantly brushed aside by the leader of the Liberal party. He called our programme, "Igloo to Igloo" stuff. That programme has been carried out to-day and the proof is to be found in the 6,200 miles of new roads in the North and the northern parts of the provinces; in the greatest programme of railways to resources on the continent; in a 950% increase of development activity by private companies.

Five years ago the provinces of Canada were starved to a standstill by lack of income to meet the needs of their people for new roads, schools, community and personal services.

To-day those needs are being met. Contributions of the Federal government to help keep down provincial and municipal taxes have been increased by us by 80%. Taxation fields long denied the provinces are being restored on a precise and planned basis.

If we had not increased assistance to the province by more than a billion dollars a year we would have had a surplus in every year, and not deficits. The extra assistance we have given to the provincial governments has kept down your provincial and municipal taxes.

Five years ago — and Canadians know it to their sorrow — there was in force a deliberate policy of tight money which had checked the progress of the economy and worsened the effects of the recession then in effect.

To-day credit is easier for all Canadians as a direct result of government action unmatched in Canadian history. We have provided credit to farmers; to small businessmen; to manufacturers; to exporters; to home-owners, and many others.

Your taxes are down. We reduced income taxes and the Excise Tax on automobiles by 10%. 85% of Canadians to-day pay less in personal income tax than under the Liberal rates.

And what about jobs? It is a fact which cannot be denied that far more jobs have been created in each of the five last years than the average of the 22 previous years.

However, we in Canada just as the United States by reason of automation have not been able to create all the new jobs that are needed. You do not hear of this kind of blue ruin talk in the United States even though at this very moment there are over four million unemployed there.

This coming year our policies will create more new jobs than in any previous year. We are solving this problem. We are providing new training facilities so that everyone who will take the courses will have the necessary skill.

We have through our policies brought about the largest national income in Canada's history; the greatest labour income in Canada's history; the greatest export trade in Canada's history. All of these things have provided an increase in jobs. Indeed, to-day there are more than 400,000 more people employed than in 1956.

The Liberal Party knew that a serious economic situation had been created, but hid the Reports. We inherited their problem because they failed to act. We have acted. In almost every step we have taken, which has meant more and more jobs, ridicule has been the reception from the Liberal party leaders. The Canadian economy is in higher gear because of the policies we have put into effect. But we are going to make more and more jobs. Our National Development Policy is paying off now, and jobs for all will be the result.

The latest step forward was in the pegging of the dollar. This is something some Liberal leaders used to advocate. They did it after the war and until 1950. We took the first step in June last. We took a further step the other day. What does pegging the dollar mean? A Liberal speaker a year or so ago said that the greatest hope the Liberal party had was that the recession would still be in effect when the election came.

Sometimes I wonder when I read the statements made by their leaders if they are disappointed at the way the economy is going forward. The leaders of the Liberal party fear that what we have done is going to create a new prosperity — are they against it?

The pegging of the dolar at 92½ cents will mean tens of thousands of new jobs. Is that why they are against it?

I have seen many people across this country in the last few days. The average Canadian man and woman is, and will continue to be, my concern. This government has worked to that end.

We made responsible promises in 1957 and 1958 in order to strengthen Canada, to provide reasonable equality in all parts of Canada. Our promises were carried out. They were made for the purpose of development and creating opportunity. I ask you to compare them with the irresponsible promises that the Leader of the Liberal party is spreading across the country. I think he is up to about 90 promises now. No mattter what anybody wants he promises to give. At every meeting and at every whistle-stop he makes new promises — the greatest "banquet in the sky" promises ever made in history.

But if he could carry them out, what would they cost you? So far, he would raise the annual expenditures by more than $1 billion a year, and other expenditures (not in the budget) by about $1¼ billion. It would raise your income tax and that of every Canadian from 40% to 50%. That is a consideration that I am sure will show how ridiculous the promises are. The Liberal party, I am informed, took a poll to find out what people wanted most, and whatever it was they promised it.

The latest pegging of the dollar at 92½ cents which I mentioned a few moments ago, will have widespread beneficial effects throughout the economy. That has now become apparent everywhere. It has been fully approved by the International Monetary Fund whose membership comprises all the free nations of the world. It is a realistic measure to stabilize our currency and make Canadian products much more competitive both at home and abroad. It virtually assures us of new and even greater exports records than those of last year — the greatest in our history.

Above all else it means more jobs for Canadians. More jobs for those in resource industries. More jobs in mining. More jobs in our factories. It means better prices for the products of all our farms both east and west.

The Canadian economy is moving up. We are going to keep it moving up so that there will be full employment, achieved and maintained by Canadian decisions, Canadian effort, Canadian spirit and determination.

To each of you I say that my abiding interest is YOUR interest; my guiding principle is the welfare of the average man and woman. My goal in life is the achievement of a fuller and fairer share of Canadian progress and prosperity for each and every Canadian.

John G. Diefenbaker

Stemmen in Canada

(Can. Scene) — Voor mensen die hier niet geboren en grootgebracht zijn kan een verkiezing zeer verwarrend zijn. Zij, die al eerder aan verkiezingen meegewerkt hebben, hebben allemaal wel New Canadians ontmoet die het recht hadden om te stemmen, maar niet het flauwste begrip hadden hoe dat aan te vatten. Het lijkt ons daarom op zijn plaats hierover een en ander te schrijven.

Voor iedere verkiezing in Canada, federale of provinciale, wordt een lijst van stemgerechtigden opgemaakt. Voor ieder district worden 2 personen aangesteld, zg. enumerators, die elk huis moeten bezoeken. Alles wat zij willen weten, wanneer zij aan Uw deur kloppen is naam, adres en beroep van alle zich in Uw huis bevindende personen, die het Canadese staatsburgerschap bezitten. Zij hebben opdracht niemand te vergeten, omdat ieder Canadees burger het recht heeft om te stemmen.

Deze "enumerators" gaan in paren van huis tot huis om de namen van alle stemgerechtigde personen te verzamelen. Is er bij het eerste bezoek niemand thuis, dan dient men tenminste nog éénmaal terug te komen. Dit werk moet op 7 mei voltooid zijn. Daarna worden de lijsten van stemgerechtigden uitgetypt, waarna in elk district een afschrift van de lijst van dat speciale district op een in het oog lopende plaats, meestal een boom of een lantarenpaal, wordt opgehangen. Ook wordt elk gezin een afschrift toegezonden. Kijk deze lijst goed door om te zien of Uw naam er bij staat. Is dat niet het geval en bezit U naar Uw mening wel het stemrecht, bel dan eenvoudig de telefoonjufrouw en vraag haar U te verbinden met de Returning Officer van Uw district. Deze lijsten van stemgerechtigden dienen tegen 26 of 28 Mei klaar te zijn.

Een ieder die zijn naam op deze lijsten mist en stemgerechtigd is, kan daarvan aangifte doen bij het Court of Revision, dat op 31 mei, 1 en 2 juni zitting zal hebben en dit dan zal herzien. Plaats en tijd worden in de kranten vermeld. Alles wordt in het werk gesteld om vermistte namen op te sporen en alsnog toe te voegen.

Voor de dag van de verkiezing, 18 Juni, wordt aan iedere kiezer een kaart toegezonden, waarop de plaats vermeld is, waar hij moet stemmen. Neem deze kaart mee en overhandig hem aan de Deputy Returning Officer aan het loket, die dan Uw naam opzoekt op de kiezerslijst. De "Poll Clerk" schrijft Uw naam daarna in het Polling Book als bewijs, dat U gestemd hebt. Men overhandigt U achtereenvolgens een opgevouwen stembriefje dat U meeneemt achter een scherm, waar U een duidelijk kruisje plaatst achter de naam van Uw candidaat. U zult echter geen enkele naam van een partij vermeld zien, zorgt dus, dat U op de hoogte bent met de namen van de candidaten in Uw kiesdistrict. U zult een groot aanplakbiljet zien in Uw stembureau, waarop duidelijk staat aangegeven hoe U Uw X moet plaatsen. Vouw dan Uw stembriefje weer op en overhandig het aan de Deputy Returning Officer. Hij scheurt het geperforeerde stukje eraf, gooit dat weg en deponeert Uw briefje in de stembus. Bij een verkiezing in Canada is op geen enkele manier na te gaan hoe U gestemd hebt. Het kruisje op de stembrief blijft Uw geheim.

"Vrede en Vrijheid"

Hon. Lester B. Pearson

Op de 18de Juni zullen de Canadezen in hun naburig stemlokaal gaan stemmen.

Gebaseerd op voorafgaande ervaringen zal meer dan 80% van alle Canadezen van hun recht gebruik maken om de aanstaande regering te kiezen.

Deze democratische strijd met stembriefjes in plaats van kogels is de hoogste toets van rijpheid en vrijheid onzer democratie. Het wordt altijd gade geslagen met varierenden belangstelling, cynisme en afgunst in andere gebieden ter wereld.

Heden ten dage is er een wereldstrijd gaande tussen de christelijke moraliteit en atheistisch materialisme, tussen vrijheid en slavernij. Deze strijd op leven en dood tussen twee systemen van sociale organisatie en twee waardebegrippen heeft thans een grotere uitdaging dan ooit tevoren door de opkomst van de millioenen in Azie en Afrika, die in de toekomst worden geconfronteerd met deze twee wegen.

Indien Canadezen zouden stemmen zonder kennis of helemaal niet stemmen zouden, halen zij de schouders op voor hun vrijheid in het aangezicht der wereld. Indien zij stemmen uit eerlijke overweging met betrekking tot de brandende vraagstukken, dan heeft de democratie opnieuw zijn kracht gedemonstreerd.

Er zijn er die beweren te geloven dat mensen hun eigen zaken niet wensen te beheren, dat zij zelfs in een vrije stemming langzamerhand hun plichten en verantwoordelijkheden zullen opgeven voor een totale regering. Ik kan dat niet aannemen.

Anderen beweren dat het gebruik van propagandamiddelen en dwang in en moderne gemeenschap een aanfluiting is van verstandig stemmen. De burger, beweren zij, kan niet langer de vraagstukken onderscheiden en is overgeleverd aan leuzen en volksmenners. Ik geloof niet dat de luidste "hoera's" van de rumoerigste politici ooit in staat zijn het normale begrip van het volk te benevelen. Er is een diepe wijsheid in de jury van het volk. Het vergelijkt wel degelijk de beloften met de prestaties van de politieke partijen.

De kracht van onze democratie ligt in de mogelijkheid voor alle politieke partijen om hun politiek en prestaties voor publieke beoordeling aan te bieden.

Inderdaad, om de volledige gelegenheid van zulk een aanbieding te vergemakkelijken wordt aan de leider der loyale oppositie een salaris door de kroon uitbetaald teneinde zijn rol van het verschaffen van constructieve kritiek op de regering te vervullen en een alternatieve politiek voor te stellen met het doel dat hij een regering zou kunnen vormen.

Zou er een meer aanschouwelijk beeld van het verschil tussen onze opvatting van democratische en parlementaire vrijheid en dat van het despotisme van het communistische systeem kunnen bestaan?

Communistische dictators zullen binnen de door hen onderdrukte domeinen geen vrije kritiek dulden. Zij hebben steeds de uitwerking van de veroordeling van hun meedogenloze handelingen op het internationale geweten en op de internationale wilskracht gevreesd en kwalijk genomen.

Canada's vertegenwoordigers bij de Verenigde Naties hebben zich nimmer onttrokken aan de openlijke veroordeling van het Sovjet imperialisme.

Vanaf mijn eigen eerste redevoeringen in het wereldforum heb ik op consequente wijze het slavensysteem van de Sovjet-heerschappij, die een gebied van meer dan 179.000 vierkante mijlen heeft geannexeerd en meedogenloos nationale en persoonlijke vrijheid heeft vernietigd, veroordeeld.

Vanaf mijn eerste redevoering als lid van het parlement heb ik de noodzakelijkheid bepleit van gezamenlijke actie om imperialistische en communistische agressie te weerstaan.

Doch de krachtigste redevoeringen tegen deze bedreiging van onze vrijheid kunnen op zichzelf weinig uitrichten. Collectieve actie zoals de oprichting van NATO en de gezamenlijke militaire actie om de aanval der communisten in Korea tegen te houden, geven het gesproken woord inhoud. Deze bedreiging van het communisme bestaat niet slechts op militair gebied. Een sterke positieve wijze van aanpakken door Canada voor economische en politieke samenwerking om ons eigen sociaal en economisch systeem te versterken, zijn eveneens vitaal in deze ingewikkelde koude oorlog.

Ik, evenals andere Canadese vertegenwoordigers, die hebben getracht de veroordeling van tirannie te combineren met het initiatief voor gezamenlijke actie voor vrijheid, zijn het mikpunt van communistische verbolgenheid geweest. Mijn eigen boek "Democratie in de wereldpolitiek" werd verboden en tweemaal in 1946 en 1953 werd persoonlijk over mij het veto door de Sovjet Unie alleen uitgesproken voor de benoeming als Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties. Hun pers en woordvoerders hebben mij besmeerd aangezien communistische dictators geen kritiek kunnen verdragen. Hun truc om woorden uit hun verband te verdraaien en de waarheden te vervormen houdt de vrije volkeren niet voor de gek. Het recht om eerlijk te kritiseren wordt door alle vrije mannen gewaardeerd en pressie zal het niet dwingen om dit prijs te geven. Met vele andere Canadezen heb ik, in oorlog en in vrede, aanvallen, die ons van deze en andere vrijheden wilden beroven, weerstaan.

Met andere Canadezen zou ik een aanvaller opnieuw willen weerstaan, wat ook de prijs moge zijn, indien het noodzakelijk zou zijn om onze vrijheid te behouden.

Vrede zonder vrijheid is een aanfluiting. Wanneer vrijheid in een bepaald land verloren is gegaan dan wordt de vrede in elk ander land bedreigd. De kettingen die mannen tot slaven maken zullen eens worden verbroken; de kettingen van het nieuwe en bedreigende imperialisme der communistische tirannie. Wij moeten deze gevaarlijke machten in bedwang houden en vernietigen; doch we dienen zulks te doen zonder vernietiging van onze wereld in het verloop daarvan.

Het is echter niet, om onze vrijheid alleen maar te bewaren. Wij moeten haar gebruiken voor de sterkte en de vooruitgang van de democratie. Een manier om deze sterkte te tonen is deze zaak serieus op te vatten en van het recht om te stemmen een verstandig gebruik te maken.

Lester B. Pearson

"Immigratie"

Hon. J. W. Pickersgill

De Liberale partij in Canada is de partij voor immigratie. Het was de Liberale regering onder Sir Wilfrid Laurier die, 60 jaar geleden, besloot om van Canada een land met perspectieven voor vele duizenden kolonisten uit elke hoek van Europa te maken. Het was de Liberale regering onder Mackenzie King die opnieuw de deuren naar ons land na de eerste wereldoorlog opende. Nagenoeg de eerste wet van de Conservatieve Regering onder R. B. Bennett in 1930 sloeg de deuren van ons land dicht voor adspirant-immigranten. Het was de Liberale Regering onder Mackenzie King voor, gedurende en na de tweede wereldoorlog die van Canada een toevluchtsoord maakte voor duizenden mensen die uit hun vaderland wegens politieke vervolging vedreven werden. Geen land heeft meer gedaan om woonsteden te verschaffen aan vluchtelingen dan Canada onder Liberaal auspicien. De bekroning van hetgeen bereikt werd om het probleem van de uitgewekenen het hoofd te bieden was het organiseren en financieren van de overbrenging naar Canada in 1956 en 1957 van meer dan 35,000 vrijheidsstrijders uit Hongarije, verdreven door de gewapende macht der Sovjets die de vrijheid van hun land verpletterde.

Het was de Liberale Regering onder Mackenzie King en Louis St. Laurent die in de naoorlogse jaren de nederzetting aanmoedigde en stimuleerde van meer dan een millioen kolonisten vanuit de gehele wereld, die nieuwe woonsteden en nieuwe perspectieven in een nieuw land zochten.

In het laatste jaar van de Liberale Regering kwam meer dan een kwart millioen mensen zich in Canada vestigen en de meesten van hen die werk zochten vonden betrekkingen omdat de Canadese economie bloeide en het land groeide. Zowat de eerste wet van de regering Diefenbaker beoogde de immigratie te verminderen, precies zoals de eerste wet van de regering Bennett tot doel had om de immigratie te stoppen. De Liberale partij gelooft dat Canada meer mensen nodig heeft om de rijkdom en de kracht en de aard van het land te helpen ontwikkelen.

De Liberalen geloven dat immigranten van vele rassen uit vele landen ons nationale leven hebben verrijkt en kleur en verscheidenheid van de Canadese bevolking heeft vergroot.

De Liberale partij wenst geen mensen aan te moedigen om naar Canada te komen om te worden geconfronteerd met werkloosheid. Door de economische ontwikkeling te stimuleren en daardoor gelegenheid te scheppen voor nuttig werk, zal de Liberale politiek de condities, waarbij opnieuw immigranten nodig zullen zijn, herstellen, zoals altijd Liberale Regeringen dit nodig hebben geoordeeld, teneinde de groei van Canada te versnellen.

De Liberale partij gelooft dat de immigratie van familieleden, gewaarborgd door families die reeds in Canada zijn gevestigd, de beste wijze is voor snelle integratie van nieuw-aangekomenen als bruikbare en tevreden burgers van hun nieuwe vaderland. Liberale immigratiepolitiek zal familie-eenheid bevorderen, ongeacht leeftijd, afkomst of godsdienst van gewaarborgde immigranten.

Het is mijn weloverwogen oordeel dat de nieuwe immigratiebepalingen, met zoveel ophef in Januari 1962 aangekondigd door de regering Diefenbaker, in feite zal leiden tot het maken van onderscheid ten nadele van de gewaarborgde immigranten en in het algemeen immigratie zal vertragen.

Het uiteindelijk resultaat van vijf jaar Diefenbaker beheer over immigratie is noodlottig voor de groei van Canada geweest. In 1957 hebben we meer dan een kwart millioen aan onze bevolking door immigratie toegevoegd. In 1961 verlieten meer mensen, die werk zochten, Canada dan dat er naar Canada kwamen om een betrekking te vinden.

Onder de Tory regeringen in de twintigste eeuw heeft Canada stagnatie en emigratie gekend; onder de Liberale regeringen immigratie en expansie. De Liberale politiek is er op gericht om nieuwe expansie te stimuleren en immigratie nieuw leven te geven om de Canadese natie op te bouwen.

J. W. Pickersgill

EEN WELVERDIENDE ONDERSCHEIDING

H. M. Koningin Juliana heeft op haar verjaardag op 30 April j.l. benoemd tot ridder in de Orde van Oranje Nassau Mrs. H. R. Struivig De Groot te Regina, Sask., een onderscheiding waarmede wij Mevrouw De Groot van harte willen gelukwensen.

Misschien herinneren onze lezers zich nog, dat wij in 1960 een bericht plaatsten, dat Mevrouw De Groot gekozen was als "New Canadian Mother of the Year" door de Florists' Telegraph Delivery Association. Deze vereniging van bloemisten heeft het gebruik ingesteld om ieder jaar een "New Canadian Mother" te kiezen uit degenen die zich op een of andere wijze bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt. Dit heeft Mevrouw De Groot inderdaad gedaan.

Mevrouw De Groot is de echtgenote van Dr. De Groot en immigreerde in 1951. Aangezien Dr. en Mrs. De Groot zelf een geestelijk onvolwaardige zoon hadden, trok Mevrouw De Groot zich het lot van deze patienten bijzonder aan en begon zij al spoedig met het oprichten van een school voor dergelijke kinderen. Zij slaagde erin een buiten gebruik zijnd schoolgebouw te verkrijgen, waarin zij les ging geven aan deze kinderen. Aanvankelijk zeer bescheiden in opzet, groeide het aantal leerlingen gestadig. De regering van Saskatchewan had waardering en belangstelling voor het werk van Mevrouw De Groot en besloot financiele hulp te verlenen. Niet lang daarna werd dank zij de hulp van regeringszijde een geheel nieuw schoolgebouw gesticht onder de naam "Harrow De Groot School", alwaar thans ongeveer honderd geestelijk onvolwaardige kinderen onderwijs ontvangen. Mevrouw De Groot is nog steeds aan deze school verbonden als hoofd en zij doet dit belangeloos.

Toen zij indertijd gekozen werd tot "New Canadian Mother of the Year" heeft Minister Mrs. Ellen Fairclough haar persoonlijk gehuldigd, terwijl tevens Minister President en Mevrouw Diefenbaker Mevrouw De Groot persoonlijk in hun woning hebben ontvangen.

Het doet ons oud-Nederlanders in Canada goed, dat thans H.M. Koningin Juliana hierin aanleiding heeft gevonden Mevrouw De Groot te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau, welke onderscheiding Mevrouw De Groot zeker heeft verdiend.

NEDERLANDS OUDERDOMS-PENSIOEN

Het Nederlands Consulaat-Generaal te Toronto deelt ons mede, dat de sluitingsdatum voor het indienen van verzoeken tot inkoop van achterstallige premies voor het algemeen ouderdomspensioen thans is vastgesteld op 12 *maart* 1963.

Nadere inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij de Sociale Verzekeringsbank, Bureau Beperkte Registratie, Afd. I.W., Apollolaan 15, Amsterdam-Zuid.

INGEZONDEN

PIJNLIJKE TEGENSTELLING

Mijnheer de Redakteur,

De immigranten van Nederlandse afkomst hebben vanuit de verte tevens het feest meegevierd van het zilveren jubileum van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard, het Nederlandse Koningspaar, dat ook in ons hart nog steeds een grote plaats inneemt. Wij hebben ons met het Nederlandse volk op 30 April verheugd en wij waren er tevens blij om dat H.K.H. Prinses Wilhelmina deze dag mocht beleven. In gedachten zijn wij mee geweest tijdens de rondvaart door Amsterdam's grachten en hebben wij onze ogen uitgekeken op de vele vorstelijke gasten. Het deed ons goed zoveel personen van Koninklijke huize bijeen te zien aan een gemeenschappelijk diner.

De boottocht naar IJmuiden met de "Oranje" is blijkbaar tevens een groot festijn geweest. Ons plaatselijk dagblad de "St. Catharines Standard" gaf daar enkele foto's van. Op deze foto's zien wij tevens dat vorstelijke personen ook al meedoen aan dat potsierlijk gedoe, dat men tegenwoordig de "twist" noemt. Blijkbaar hebben niet alle gasten aan dat dansen deelgenomen of daarvan genoten, maar aan alles was toch te zien, dat het een vrolijke bruiloftspartij was.

Nadat wij de St. Catharines Standard hadden gezien kwam de post ons "Calvinist-Contact" brengen. Op de voorpagina daarvan stond een grote foto van de "Zuiderkruis", waarop zo'n acht honderd Nederlandse jongens scheep gingen naar Nieuw Guinea. Die inscheping vond heel vroeg in de morgen plaats, zonder enige uitbundigheid natuurlijk. Je zag de jongens de loopplank opgaan, gekleed in nieuwe uniformen, elk met een koffertje. Daar gingen zij, straks de rimboe in. Zij laten vrouw, of ouders, of kinderen achter .Wij weten wat dit is. Zelf hebben wij een zoon, die in 1945 scheep ging als lid van de stoottroepen op Sumatra. Ook weten wij wat rimboeleven is, want rond 1930 hebben wij enkele jaren op een onderneming op Sumatra gewoond. Toen ik die foto in "Calvinist-Contact" zag, kwamen al die herinneringen weer boven. Onze zoon werd zwaar gewond, maar is toch weer hersteld. Voor velen, die met de "Zuiderkruis" meegingen of die dit schip zagen vertrekken, betekende het het ingaan van een onzekere toekomst. Dat zijn mensen, die ons gebed wel nodig hebben!

Ik ben maar een gewone huismoeder, maar die scherpe tegenstelling tussen dat Koninklijk feest en dat vertrek van dat troepenschip trof me pijnlijk en daarom moest ik daar even uiting aan geven.

Met dank voor de plaatsing,

Mrs. W. Veenhof,
159 Bradley St.
St. Catharines, Ont.

Een lied van veertig regels

Het waren tien geboden
die God schreef in de steen,
het waren tien geboden
voor elke vinger één.

De wind blaast in vier streken
wie weet waar hij behoort,
de wind blaast in vier streken
de tien geboden voort.

En vier maal tien is veertig
het tijdperk van de Geest
en al die tijd is Mozes
met God alleen geweest.

Maar Mozes is gestorven
Op weg naar Kanaän
en Israël heeft gezworven
vier maal tien jaren lang.

Elia heeft gelopen
tot hij bij Horeb kwam,
Elia heeft gelopen
Vier maal tien dagen lang.

En Mozes en Elia
zijn op de berg geweest
waar boven in de hemel
de Geest genesteld is.

Maar Jezus is beneden
een lange vastentijd,
maar Jezus is beneden
verzocht in de woestijn.

En hier heeft Hij geleden
de wijsheid van de slang
en hier heeft Hij gestreden
vier maal tien dagen lang.

En Hij heeft overwonnen
haast zal het Pasen zijn,
dan springen nieuwe bronnen
omhoog in de woestijn.

Dan zullen wij U loven
vier maal tien dagen lang.
Dan zullen wij U loven
ons hart in vuur en vlam.

Guillaume van der Graft
(uit: Wending)

Correctie

In ons vorig nummer kwam op pagina 7 een open brief voor onder het hoofd "Retarded". Aan het eind daarvan is een storende zetfout geslopen, waardoor de betekenis van dit gedeelte verloren ging.

Wij herhalen daarom de vier laatste alinea's, maar thans zoals deze hadden moeten luiden.

Onze excuses aan de schrijver en aan de lezers voor dit abuis.

Redactie.

Tjonge, wat kun jij me toch nog veel leren. Grappig niet, terwijl ik toch zo lang en zo veel gestudeerd heb.

Maar goed: ik zal het doen. Ik zal voor jullie allemaal veel bidden en de andere mensen, die dat ook geleerd hebben, vragen of ze het ook willen doen.

Zullen we dan maar zeggen: "Tot ziens"?

Ik weet niet eens je naam, maar dat hindert niet. Ik heb mijn eigen naampje voor je en zeg dus: Bye, dear "Little-One",

from your big friend,
the minister.
J.G.

Ongerepte natuur wacht U in Quebec's Laurentide Park

(Can. Scene) — Een autotocht door de provincie Quebec is haast net zo interessant als een trip door Europa. Hier vindt men n.l. mensen, die een andere taal spreken en nog aan een groot aantal gewoonten en gebruiken vasthouden, die hun voorvaderen bijna 400 jaar geleden uit Frankrijk hebben meegebracht. De bidkapelletjes langs de wegen, de oude, uit grijs steen opgetrokken gebouwen met hun opvallende hoge daken — zo kenmerkend voor Canadese architectuur —, de ongewone, doch aantrekkelijke kleurencombinaties in de kraakzindelijke dorpjes langs de St. Lawrence — alle tezamen doen ze U denken aan de schilderachtige plekjes aan de overzijde van de oceaan. Wendt U echter Uw blik af van de St. Lawrence, dan realiseert U zich dadelijk, dat dit stukje oude wereld is neergezet aan de rand van een uitgestrekt, primitief land van bossen, meren en rivieren, dat zich noordwaarts uitstrekt tot aan de Saguenay.

Quebec heeft waarschijnlijk duizenden vierkante mijlen land meer voor provinciale parken gereserveerd ter instandhouding van de vis- en wildstand, dan enig ander deel van Canada. Laurentide Park, waarvan de zuidelijke grens 30 mijl van de stad Quebec ligt, is daar een van de grootsten van — 4,000 vierkante mijl woest bosgebied, een natuurlijke wijkplaats voor wilde dieren, daar jagen er verboden is.

Er is echter zoveel viswater in de 1600 meren en talrijke rivieren van het park, dat geen enkele hengelaar ooit teleurgesteld terug behoeft te komen. Wel heeft men een provinciale visvergunning nodig om in het park zelf te vissen.

Vanuit de stad Quebec voert de weg naar het Laurentide Park U door een plaatjesachtig deel van Quebec, met mooie boerderijen en welvarende dorpen, waar U achter de golvende akkerlanden als een blauw waas aan de horizon de Laurentians kunt zien liggen. Hier en daar steekt soms een kudde schapen op haar dooie gemak de kronkelende weg over. In de weilanden grazen vette koeien en prachtige, slanke paarden. Overal in de goed onderhouden dorpen treft men schitterende bloembedden aan en een lieflijk wit kerktorentje aan het eind van een bochtige weg maakt een onvergetelijke indruk. Dan, plotseling, wordt het landschap ruiger — de Laurentians doemen dichterbij op — en hoewel de brede, goed onderhouden 4-baans verkeersweg eerst nog door de vlakten gaat, waar het oog gevangen wordt door ontelbare, mooie meren, begint het niveau toch langzamerhand te rijzen.

In deze laaglanden gebeurt het wel dat U plotseling een eland opmerkt, grazend aan de oevers van een moeras, zich te goed doende aan de malse leliestengels. Of een vos steekt plotseling vlak voor Uw auto de weg over.

Ongeveer 65 mijl ten noorden van de stad Quebec en dus diep in het park, voert de autoweg U over een afstand van acht mijl langs de oevers van het grote "Jacques Cartier" meer. Een prachtiger plek kunt U zich niet voorstellen, want dit meer ligt in een breed dal tussen torenhoge beboste heuvels. Tegen het vallen van de avond worden de zilveren stammen van de berken teer-rose gekleurd door de stralen van de ondergaande zon. Hier ligt L'Etape, een van de grootste provinciale chalets, waar U tegen redelijke prijzen maaltijden en nachtverblijf kunt verkrijgen. Ook zijn in het zuidelijk deel van het park, 38 mijl van de stad Quebec, vacantiehuisjes verkrijgbaar. Voedsel moet echter meegebracht worden, want winkels zijn er in het park niet.

Rijdt men nog 132 mijl verder naar het Noorden, dan komt men bij "Chicoutimi, Queen City of the Saguenay". Of men kan afslaan naar het Westen langs de goedverzorgde hoofdweg die noordwestwaarts naar het St. John meer leidt, dwars door het meest woeste deel van de Laurentians.

Hier blijft de weg steeds stijgen. Er zijn geen haarspeldbochten, maar de weg klimt omhoog als de treden van een trap, afwisselend hellend en vlak, alsof een reuzenroltrap de wolken in voert. Mijlen vooruit wijzen hoge electriciteitsmasten, die de electriciteit aanvoeren van de grote dammen ten oosten en noorden van het St. John meer, U al de richting aan, zich een weg banend recht door het land, langs de kortste afstand. De brede stroken, waar de werkploegen van de electriciteitsbedrijven het bos hebben weggekapt, zijn de enige plaatsen in het park waar men de dichte bossen heeft aangetast.

De lage gedeelten in de heuvels voor ons wijzen er op, dat men zoveel mogelijk de loop der rivieren gevolgd heeft, waarvan er in dit gebied vele noordwaarts stromen. Er ontspringen 12 rivieren in het park, o.a. de Montmorency, die uitmondt in de St. Lawrence. Andere rivieren, zoals de Chicoutimi River, komen uit in het St. John meer of in het stroomgebied van de Saguenay. Van één punt, 2,890 voet hoog, ziet U de Chicoutimi rivier in het dal beneden U als een kronkelige zwarte draad, maar wanneer U de weg weer naar beneden volgt en U dichterbij komt, ziet U een snelstromende rivier, bruisend over de rotsen in het heldere zonlicht.

Mijlen lang ziet U geen enkel teken van menselijk leven. Slechts hier en daar een groepje verlaten hutjes of een vervallen, uit wat tegen elkaar geslagen boomstammen opgetrokken brug over een beek, of een overgroeid zandweggetje, dat het bos in leidt, vindt men aanwijzingen, dat hier eens houthakkers aan het werk zijn geweest, want het recht om hout te hakken binnen het park werd vroeger alleen aan de pulpfabrieken gegeven.

Op sommige plaatsen leveren uitgebrande velden een melancholieke aanblik — de witte stammen van de berken schijnen midden uit die troosteloosheid naar omhoog te wijzen. Maar voor het grootste gedeelte is een toch door deze gebieden, vooral als U die in de herfst maakt, een reis door schitterende, als in goud en koninklijk purper geklede heuvels.

Wanneer men uiteindelijk bij de noord-westelijke poort komt gaat de weg over de La Belle Rivière (De Schone Rivier), die noordwaarts stroomt. Dit was de route, die de bonthandelaren en Jezuïeten missionarissen vroeger volgden (na hun kano's van Lac Kenogami over land gedragen te hebben) op weg naar het St. John meer.

Tegenwoordig gaat het gemakkelijker. En de electriciteitsmasten getuigen van deze verandering — mijl na mijl stappen zij als reuzen door dit beboste gebied — waarmee zij in de tijd van een ogenblik niet alleen de mijlen, doch tevens de eeuwen overbruggen.

MEER CONCENTRATIE IN CHR. DAGBLADPERS IN NEDERLAND

Het Dagblad *Trouw* heeft de *Nieuwe Provinciale Groninger Courant* en de *Nieuwe Drentse Courant* overgenomen. Al eerder hadden besprekingen plaats gehad met het dagblad *Trouw* om beide bladen te gaan exploiteren. Ook hebben plannen bestaan om te komen tot de oprichting van een nieuw Christelijk dagblad in de Noordelijke provincies. Het overleg heeft overigens wel enige tijd gevergd: het begon reeds verleden jaar en heeft dan in april zijn beslag gekregen.

De twee bladen worden in Groningen gedrukt en blijven voortaan onder hun eigen naam uitkomen. Het zelfstandig bestaan van deze kleine christelijke bladen was de laatste jaren steeds moeilijker geworden: de abonné's renden weg naar concurrerende kranten — voor zover men van concurrentie tussen christelijke en zogenaamde neutrale bladen kan spreken — en per september verleden jaar waren slechts 11.000 abonné's overgebleven.

De heer J. Haan is afgetreden als directeur van de bladen, o.m. met het oog op zijn leeftijd. De heer J. de Haan blijft hoofdredacteur van beide bladen.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With thanks to our Creator and joy in our hearts, we announce the birth of our daughter

JOANNE ROSALIE

(a sister for Bernie and Erica)

Mr. and Mrs. Geo. Vanderham.

May 7, 1962.

4105 37th Avenue.
Red Deer, Alberta, Canada.

Once again we experienced the covenant-mercies of our God when He entrusted to our care a boy whom we named

ROY ANTHONY

May 13, Blodgett Mem. Hosp.

The grateful parents:
Mr. & Mrs. E. Gritter.

643 Bates S.E.
Grand Rapids 6, Mich.

With gratitude in our hearts we announce that the Lord has entrusted into our care a son

ANTHONY PAUL

Mr. & Mrs. John De Boer.

May 11, 1962.

10 Spring Garden Ave., Apt. 206.
Willowdale, Ontario.

With thanks to our Covenant God, we are happy to announce the birth of our son

SIDNEY WILLIAM

Mr. and Mrs. William Feddema.

May 15, 1962.

R.R. # 1, Nestleton, Ont.

Engaged:

MARGARET ZANDSTRA
R.R. # 1 Carrying Place, Ont.

to

CLARENCE BIL
356 Jarvis St., Oshawa, Ont.

May 30th, 1962.

Soli Deo Gloria

Zo de Here wil hopen wij op 27 Mei 1962 met onze geliefde ouders en grootouders

HARM GEERLINKS
en
STIENTJE GEERLINKS—JALVING

de dag te herdenken dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk zijn verbonden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Beamsville, Ont.:
A. Geerlinks.
L. Geerlinks—Gils.
Rockwood, Ont.:
P. Meindersma.
R. Meindersma—Geerlinks.
Schiermonnikoog, Holland:
J. Visser.
M. Visser—Geerlinks.
Sebringville, Ont.:
G. Geerlinks.
T. Geerlinks—Thalen.
Georgetown, Ont.:
H. Roffel.
B. Roffel—Geerlinks.
Glen Williams, Ont.:
J. Hofman.
S. Hofman—Geerlinks.
St. Ann's, Ont.:
H. Geerlinks.
A. Geerlinks—Fledderus.
Brampton, Ont.:
E. Sikkema.
K. Sikkema—Geerlinks.
En 27 kleinkinderen.

Receptie Vrijdag 1 Juni.

R.R. 1, Sebringville, Ont.

Soli Deo Gloria.

18 Mei mochten wij met onze kinderen onze 30-jarige echtvereniging herdenken.

Mr. & Mrs. B. Brouwer.
Harry & Helen,
Janette & Berni.
Ann & Jim.
Jim & Tiny.
Joanne & Harry.
Henry.
John.
Ria.

R.R. 1, Eberts, Ont.

On May 27, 1962, the Lord willing, we hope to celebrate with our beloved parents and grandparents

Mr. JELLE BAKKER
&
Mrs. KLASKE BAKKER—BERGSTRA

their 30th wedding anniversary.

We praise God for His many blessings.

Their grateful children and grandchildren.

Mr. & Mrs. Tom Bakker.
Ronald.
Robert Mark.

---

375 Acre Dairy Farm

2 beste huizen, van alle gemakken voorzien. Badkamers. Furnace. 3 barns, machineschuur, garages, grote silo, een barn met barn cleaner. Best melkhuis. Holstein vee (stamboek). Melkgeld ongeveer $ 1800.00 per maand. Alle machinerieën. 2 tractors, ploegen, zaaimachine, baler, 3 unit melkmachine, enz. enz. 75 acre gezaaid met haver. Een mooie farm voor vader en zoon of een groot gezin. De farms liggen vlak bij elkaar. Vraagprijs $ 87.000.00. Down $ 20.000.00. Te koop bij

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

HELP WANTED

Girl for general housework. Must be good with children. Live in or out. Write to. Mrs. B. Vroom, Exmouth 1225, Sarnia, Ont. Tel. EB 6-2478.

Te koop: Een

WOOD- en COAL-BURNER

in goede staat, met electrische blower; geschikt voor groot huis of voor greenhouse. T. Ouwehand, 315 Main St. West, Hamilton, phone JA 8-4410.

Wanted:

CAPABLE GIRL OF WOMAN

as housekeeper in modern home with automatic washer and dryer and other electrical conveniences. Home situated in large town 25 miles from Toronto. Good wages. Letters to # 1482, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ANTHES GAS & OIL FURNACES

Nu is het de tijd om aandacht aan Uw verwarming te schenken. Een geheel automatisch furnace lijkt een uitgave, maar het is in werkelijkheid een spaarpot. Indien vakkundig geïnstalleerd bespaart een Anthes furnace op Uw kosten van verwarming.

Vraag ons vrijblijvende prijsopgave.

C. BOONSTRA HEATING
WATERDOWN, ONT.
R.R. 2, Hamilton, Ont.
Box 25, Group B.
Phone MU 9-1062

Are You Interested???

in renting a STAND at the 1962 CHOIR FESTIVAL for the Christian Choir Association "Crescendo" Inc., to be held D.V. on AUGUST 6th, 1962 in ELORA, ONT.

We have openings for:

- FRUIT STAND
- CONFECTIONERY
- BOOKS & RECORDS
- SOUVENIRS

Information can be received by writing only to:

Mr. C. VAN DRIEL,
332 Dalhousie St., Brantford, Ont.

Groepsprijzen

Thans ook goedgekeurd voor de komende zomer!

Groepen van 25 personen of meer kunnen deze zomer voor de volgende prijzen naar Holland per vliegtuig:

Retour Toronto—Amsterdam per propeller	Retour Toronto—Amsterdam per jet
$ 323	$ 345
Montreal—Amsterdam $ 283	Montreal—Amsterdam $ 305

Voor volledige inlichtingen en deskundig advies naar
JAN FABER bij

LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Kantoor: 79 King Street West, Hamilton, Ont.
Telephone: JA 2-9257 of bel JAN FABER 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

DAIRYFARM met MELKCONTRACT

WELKE DOOR ZIEKTE EN OUDERDOM SPOEDIG MOET WORDEN VERKOCHT

Deze mooi gelegen farm is om bovenstaande reden zeer voordelig te koop en biedt vele mogelijkheden.

Er is een best huis voor een flink gezin, voorzien van badkamer, ruime moderne keuken, eetkamer, huiskamer, 4 slaapkamers, basement met furnace en grote aangebouwde schuur. Het huis ziet er keurig uit. De grote barn is voorzien van stanchions and waterbowls en biedt ruimte voor veel hooi, graan en stro.

Verder is er een 2de barn, machineschuur, varkensschuur en silo, melkhuis en garage. ER IS CITY WATER AAN DE FARM.

De farm is slechts 1½ mijl van Crystal beach en 2½ mijl van de stad Ridgeway en is gelegen aan 2 hoofdwegen.

22 stuks prima Holstein vee, waarvan 15 melkkoeien en 7 heifers. Er is een melkcontract met een der beste dairies in het toeristengebied en in de zomer kan alle melk voor contractprijs worden geleverd. In de wintermaanden wordt er 25% als surplus geleverd.

Bijna 100 acres best land, terwijl de koper de gelegenheid heeft om er 100 acres bij te huren voor slechts $ 2.— per acre per jaar. De eigenaar huurt dit land en deze huur kan worden overgenomen.

Het land is als volgt verdeeld: 25 acres tarwe, 12 acres haver, 60 acres hooiland, 90 acres weide, en ongeveer 10 acres bos. Machines: 2 tractors, manure spreader, harrows, 2-furrow plough, 3-furrow plough, seeddrill, power mower, side delivery rake, disc, wagons, hayloader, roller, milkmachines, milk-cooler en vele kleine gereedschappen.

Vraagprijs slechts $ 28.000.—. Downpayment $ 8.000.—. De hypotheek van $ 20.000.— wordt door de eigenaar zelf verstrekt à 6%, terug te betalen met $ 150.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

K. KRAAY, Real Estate Broker
15 KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Huis adres 2 Juliana Crescent, Tel. WE 4-1813.

REAL ESTATE SALESMAN WANTED

John Voortman Real Estate, 580 Upper James St., Hamilton, is looking for a salesman in the Dunnville-Welland area. The man whom we are looking for is well introduced in business and farm circles and well known among Chr. Ref. people. Experience not necessary. Letters with complete information to

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone: FU 3-2157

WANTED:

Salesman and Saleslady

voor het verkopen van onze hoge kwaliteit Home Food Service aan freezer-owners and buyers throughout Ontario. Salary plus bonus or commission. Moet in het bezit zijn van automobiel. Stuur brieven met volledige inlichtingen onder No. 1491, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

GEVRAAGD voor direct:

MACHINE-BANKWERKER

Kunnende electrisch en autogenisch lassen.

Helper in machine shop gevraagd

Omgeving Hamilton, Ont.

Brieven onder letter 1490 aan Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Kuntz & Vanderiet Press Ltd.
1375 WESTON RD., TORONTO 15, ONT.
PHONE RO 3-1831

vraagt voor directe indiensttreding:

ERVAREN MULTILITH-1250W OPERATOR

Sollicitanten gelieven ons te schrijven of te bellen.

The John Knox Christian School of Brockville, Ont. is in need of

A TEACHER

for the middle grades. Send applications to: Mr. H. Breimer, 324 - 1st Ave., Brockville, Ont.

The John Knox Chr. School, Brampton, Ont. is still in need of

ONE TEACHER

for grade IV en V. Apply to Mr. T. C. Wendel, P.O. Box 84, Brampton, Ont.

Chatham Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for grade one, beginning September. Modern school, pleasant working conditions, attractive salary. Inquiries and applications may be addressed to John Tolsma, R.R. # 5, Chatham, Ont.

The Calvin Chr. School of Drayton and vicinity is still in need of

A TEACHER

for the middle grades, due to increased enrollment. Qualified preferred. Please send applications to Fr. Lopers, Alma, R.R. # 2, Ont.

The Canadian Christian School of Jarvis, Ont. is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grade 1. Please send applications to Mr. J. VanderKooy, R.R. 5, Simcoe, Ont.

The Immanuel Christian School of Aylmer, Ont. is in need of

A TEACHER

for grades 1 and 2. Applications may be sent to the secretary Mr. A. Dieleman, R.R. 1, Corinth, Ont., stating age, qualifications and references.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen
als Home Missionary voor Charlottetown, P.E.I. district (Bethel, Brockville, calling church) Rev. M. Dornbush, Brandon, Man.
te Surrey, B.C. Rev. D. J. Scholten te Brantford, Ont.

AMERICAN REF. CHURCH

Bedankt
voor Grand Rapids, Mich., USA, (vac. S. S. Cnossen): H. Volten te Orangeville, Ont., Canada of the Canadian Reformed Church.

OFFICE-BEARERS IN THE FRASER VALLEY MET

The office-bearers and ex-office-bearers of the Chr. Ref. Churches in the Fraser Valley held a conference on May 4th in the new hall of the New Westminster Church.

After the formal opening proceedures were completed, chairman Mr. A. de Jong introduced the speaker for the evening, Mr. P. Sandstra of Haney on the topic "How can consistories stimulate active participation in church life by their members?"

First of all, according to Mr. Sandstra, there has to be a unity within the consistory as a whole before the council can start stimulating. Church members observe very closely the moves of its leaders, therefore office-bearers carry a large responsibility and have to utilize and develop fully the talents that each individual office-bearer has been blessed with. Encouraging youth activities is a very important task of the consistory.

Mr. Sandstra stated that some ministers should bring more life into their sermons by preaching to instead of at the congregations. Speaker was further of the opinion that office-bearers should actively participate in politics.

He closed with saying that we all should be hard working prophets, priests and kings, which then will find its reflection in active participation in church life by the members.

Mr. Sandstra was successful in leaving the topic wide open for discussion.

Some members felt that the topic question was not answered directly. Furthermore thoughts were expressed stating that it is not the task of the church to develop politicians within the consistory. Let us leave the church in its proper place by stimulating first of all the spiritual needs of the members with Christ in the center.

After a short recess during which the ladies of New Westminster served coffee and lunch, the discussion continued.

Opinions were expressed stating that presently there is a lack of leaders to direct our church affairs outside of consistory work. Some churches hope to solve this problem through the work of the Calvinist Cadet Corps.

Reverend Groeneboer summed up his feelings before he closed with prayer, by agreeing that no solution to the question at hand was found. Although officially the new churches in Canada are established, we cannot really call them churches yet, as we are still building the church structure. This requires time and blessings. Integration into a new country by middle aged people is a difficult task and a slow process. Rev. Groeneboer hoped that the next generation will have had time to grasp and inherit fully our reformed standards. Having no language and adjustment problems, that generation should not have the difficulties as we are faced with today. We might look cold in the manner by which we handle our church affairs, but let us not copy quickly the ideas, ways and means of other longer established denominations. However is does not mean that we as leaders of this generation with our limited talents, limited knowledge of the country's language, limited time for adjustment, should not strive for active participation of all phases of church life by the members.

Chairman De Jong adjourned the meeting after thanking the speaker and the New Westminster church for its hospitality.

Moment-opname

Kleine zangers fladd'ren, vliegen
en de dunne takjes wiegen
door hun blij en druk gedoe;
tussen hunne blijde zangen
wordt meteen de prooi gevangen,
vlug, behendig, nimmer moe —

dan, een valk met spiedend' ogen
komt geruisloos aangevlogen,
pijlsnel duikt de rover neer;
en de blijde, vlugge kleinen
pogen allen te verdwijnen:
één wordt prooi en zingt nooit weer —

— — — — — — — — —

o natuur, wat ben je mooi
door de rijke scheppingstooi;

o natuur, wat ben je wreed
telkens wiss'len lief en leed;

alzoo 't menselijk bestaan
tot eens breekt het tijdperk aan;

zonder strijd of moeite en pijn,
"Wanneer Alles Nieuw Zal Zijn".

V.

NIEUWSBERICHT OVER Dr. RUNNER

In de Ochtendkrant van de NCRV, 20 april 1962, werd het volgende nieuwsbericht gegeven:

Eind april hoopt in Nederland te arriveren Prof. Dr. H. Evan Runner, hoogleraar in de wijsbegeerte aan het Calvin College te Grand Rapids. Dr. Runner hoopt negen maanden in Nederland te blijven om wijsgerige publikaties van Prof. Dr. Vollenhoven, hoogleraar aan de VU, te vertalen in het engels.

In het engelse taalgebied bestaat een stijgende belangstelling voor het werk van de grondleggers van de Wijsbegeerte der Wetsidee: de professoren Dooyeweerd en Vollenhoven. Prof. Dooyeweerd's standaardwerk is enige jaren geleden in Amerika uitgegeven en dit heeft de wetenschappelijke belangstelling voor een Calvinistische wijsbegeerte sterk geprikkeld.

Prof. Runner nu hoopt Prof. Vollenhoven's werk "Geschiedenis der wijsbegeerte" te vertalen in nauwe samenwerking en overleg met de auteur van dit werk. Dr. Runner promoveerde 10 jaar geleden aan de Vrije Universiteit onder Vollenhoven, op een proefschrift over Aristoteles.

Prof. Runner heeft zojuist een lezingentoernee van enige weken door Canada gemaakt. Hij speelt een zeer actieve rol in het proces van een christelijke meningsvorming en hij is ten nauwste betrokken in de vormgeving van het christelijk leven op het Noord-Amerikaanse continent. Hij is een leidende figuur in de beweging, die een christelijk studiecentrum in Toronto, Ontario, Canada, wil oprichten.

Dr. Runner is actief in het werk van een jonge Chr. vakbeweging op het Noord-Amerikaanse continent.

Voorts is hij de leidende figuur, die over geheel Canada studieclubs helpt oprichten om jongelui inzicht in de grondvraagstukken van het christelijk leven te helpen verwerven. Dit werk vindt veel weerklank. Vooral de laatste paar maanden zijn vele nieuwe clubs tot stand gekomen.

Blijdschap in Hamilton en omgeving

Opening van de nieuwe Christian High School een historisch moment

Vrijdag 4 Mei j.l. waren ze van alle kanten gekomen; ouders, vrienden, studenten en al wie belang stelde in de vorderingen van het voortgezet Christelijk onderwijs.

Van 6 tot 8 uur was er "open house" in het nieuwe schoolgebouw aan de West Third Street te Hamilton en van deze gelegenheid werd een druk gebruik gemaakt. Men kon het van de gezichten aflezen, dat men dit niet had verwacht. Natuurlijk, alles wat nieuw is, ziet er mooi uit. Maar het was niet alleen de bewondering voor het nieuwe, het was veel meer de dankbaarheid voor het bereiken van deze mijlpaal, die de stemming (en dus de uitdrukking op de gezichten) verried.

Lichte leslokalen, een keurig geïnstalleerde science-room, een bibliotheek (die weliswaar nog veel meer boeken kan hebben), ruime gangen, een teaching staff om trots op te zijn en een fijn stel studenten, dat is het beste beeld, dat wij op dit moment van de Hamilton District Christian High School kunnen geven.

Er is in het gebouw een groot lokaal (hetgeen later in tweeën gesplitst kan worden tot twee leslokalen). Momenteel wordt dit gebruikt voor de wekelijkse "chapel-meetings" en men had gedacht, dat de officiële opening wel in dit lokaal zou kunnen plaats vinden. Dit was echter een misrekening, want er waren veel meer mensen dan in dit lokaal mogelijkerwijs konden worden geborgen. Gelukkig dat de Immanuel Christian Reformed Church "the next door neighbour" is, zodat de aanwezigen daarheen werden gedirigeerd. Spoedig bleek ook dit kerkgebouw vrijwel te klein. Alle beschikbare stoelen werden bijgezet en toch hebben verscheidenen zich met een staanplaats tevreden moeten stellen. Niemand vond dit blijkbaar erg. Wij waren bij elkaar en met elkaar hebben wij God gedankt voor deze zeer bijzondere zegen.

De samenkomst, die onder leiding stond van het hoofd van de High School, Rev. W. Van Dyk, verliep zeer vlot. Rev. A. Persenaire, die zichzelf aandiende als de "pinch hitter", omdat vóór hem twee andere sprekers waren uitgenodigd, die beiden bedankten, hield een inspirerende rede, gekruid met fijne humor. (Rev. A. Haalboom was een dergenen, die was uitgenodigd om te spreken. Niemand in de vergadering wist toen nog dat Rev. Haalboom op dezelfde dag zo tragisch om het leven was gekomen.)

Het High School Choir, onder leiding van Miss B. Spoelstra, zong zeer verdienstelijk. De gezamenlijke studenten boden een vlag aan, die nu voortaan voor het gebouw zal waaien, terwijl de "graduates", van verleden jaar een electrische klok aanboden. Rev. H. A. Venema, (toen nog) president van de Ontario Alliance of Christian Schools, sprak enkele woorden van gelukwens, waarbij hij eerlijk bekende jaloers te zijn. (Hij is van Toronto en op dit gebied is Hamilton Toronto vóór geweest!)

Het was slechts een korte vergadering, maar zij zal nog lang in de gedachten van velen voortleven. De Board heeft goede en voortvarende leiding gegeven (de naam van boardmember Mr. Peter Turkstra verdient in dit verband wel afzonderlijke vermelding), de leden en de vrienden hebben spontaan meegeholpen en bijgedragen (zowel in geld als in "free labour") en onder de studenten heerst, dank zij hun toegewijde teachers, een uitstekende geest. Toch heerste er geen trotse stemming voor wat de mensen gezamenlijk hadden gedaan, maar veeleer een verlangen om de dankbaarheid te doen blijken in een Schriftgetrouw voortbouwen aan wat God gegeven heeft in deze tak van Christelijk onderwijs.

(P.S. Het lag in de bedoeling dit verslag reeds in een eerder nummer te publiceren, en daarbij dan een foto van het nieuwe schoolgebouw af te drukken. Helaas waren de gemaakte foto's minder geslaagd, zodat wij de afbeelding op een later tijdstip hopen af te drukken.)

Op verschillende plaatsen kan men dezer dagen de mensen zien speuren of hun naam wel op de kiezerslijst staat. Overal in Canada zijn thans deze lijsten opgehangen, meestal aan de hydro palen en zij bevatten alle namen van kiesgerechtigden. Althans dat behoren zij te doen. Indien U mocht ontdekken, dat Uw naam er niet op voorkomt terwijl U toch recht hebt om te stemmen, kunt U zich voor 2 Juni a.s. nog vervoegen bij de "Returning Officer" in Uw kiesdistrict. Deze returning officer kan U alle gewenste inlichtingen verschaffen, ook b.v. hoe U moet handelen indien U op de stemmingsdag, 18 Juni uitstedig bent of om andere redenen niet kunt stemmen.

DUITSLAND WIL EEN VOLGENDE RAMP VOORKOMEN

De grote stormramp in het noorden van Duitsland, begin van dit jaar, heeft de bevoegde instanties duidelijk gemaakt dat er maatregelen genomen moeten worden voor een grotere veiligheid. De stormramp heeft ook duidelijk gemaakt dat er spoed betracht moet worden met de plannen die de veiligheid van een Hamburg op het oog hebben.

Daarom wordt er haast gemaakt om te komen tot de uitvoering van een plan dat deze grotere veiligheid tot gevolg zal hebben. In onze kaart geven wij een overzicht van de mogelijkheden die men overweegt om van de Noordzee voor Hamburg hier een halt toe te roepen. Aangezien er definitief nog weinig vast schijnt te staan, is het alsnog onmogelijk een opgave te maken van de bedragen die er nodig zullen zijn. Er zijn schattingen die spreken van 300 tot 500 miljoen gulden.

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op aan de

Administratie van

CALVINIST-CONTACT

Canadese Uranium - Leveranties aan Groot - Britannie

De Canadese Minister van Handel heeft dezer dagen bekendgemaakt, dat spoedig de definitieve afsluiting van een contract met Groot Brittannië kan worden verwacht, dat voorziet in de Britse aankoop in de jaren 1963-1966 van 12.000 ton Canadese uranium. Zoals de lezer zich zal herinneren, heeft dit aankoop-contract, waar enkele jaren geleden de eerste onderhandelingen over werden gevoerd, nogal stof doen opwaaien, toen bleek dat de mogelijkheid voor de export van Canadese uranium na 1962 angstvallig geheim was gehouden.

Toen destijds bekend werd dat de Verenigde Staten van haar optie tot verlenging van de lopende aankoopcontracten van Canadees uranium na 1962 geen gebruik zou maken, kwamen verschillende Canadese uraniummijnen in grote moeilijkheden. Van de geboden mogelijkheid de leveringscontracten uit te smeren, teneinde zodoende de Canadese uraniummijnen tot 1966 in bedrijf te houden — het jaar waarin men verwacht dat de kernenergie produktie zo ver gevorderd zal zijn dat een redelijke vraag naar uranium zal bestaan — werd slechts een beperkt gebruik gemaakt. Sommige mijnen droegen hun contracten aan andere, grotere mijnen over, andere besloten de lopende contracten af te werken en in 1963 of 1964 de produktie te staken. Het vooruitzicht dat over enkele jaren de Canadese uraniumproduktie wegens gebrek aan orders zou moeten worden gestaakt, veroorzaakte in de uranium mijnbouwcentra, in het bijzonder in het gebied van Elliot Lake, een zware crisis.

In april 1961 werd echter bekend dat er sedert maart 1957 een (voorlopig) contract met Groot Brittannië bestond, voor de leverantie van 12.000 ton uranium in de periode 1963 - 1966. Voor een aantal mijnen, die reeds onherroepelijke maatregelen voor de stopzetting van de produktie hadden genomen, kwam dit bericht te laat.

De Canadese regering beriep zich er op dat geheimhouding van de mogelijke leveranties van uranium aan Groot Brittanië wenselijk was geweest, omdat men nog geen definitieve overeenstemming had bereikt. Inderdaad zijn de onderhandelingen over het grote contract enige tijd geleden weer geopend. Zoals reeds vermeld gaat het om 12.000 ton uranium. Oorspronkelijk was een prijs genoemd van ca. $8.— per lb. Naar thans verluidt zou deze prijs wat lager worden gesteld. Dit neemt echter niet weg dat het contract met Groot Brittannië in totaal een waarde zal hebben van ca. $200 miljoen.

GROEPSEMIGRATIE NAAR CANADA

In de "Emigratiekoerier" van 15 april j.l. trof ons onderstaand bericht:

"Toen onze secretaris/directeur in augustus 1960 een gesprek had met Dr. Davidson, de toen pas in functie zijnde deputy-minister van Immigratie in Ottawa, en vertelde van het welslagen van boerengroepsemigratie in Brazilië, was de vraag van deze bewindsman: "Why not in Canada too?"

Een stukje geschiedenis was nodig om op deze vraag een antwoord te geven.

De vraag heeft ons niet meer losgelaten.

Door bemiddeling van the settlement-officer van het ministerie in Ottawa, werd ons een aantal projecten voorgelegd, die zulk een groepsemigratie van boeren mogelijk maakt.

De Christelijke Emigratie Centrale stelde een speciale commissie in, bestaande uit de heren A. W. Biewenga, A. Blokzijl, T. Tolman, Ir. L. Eringa, J. Hey, A. Warnaar en T. Cnossen, die deze zaak in studie nam.

Een bepaalde streek, waar, gezien kwaliteit van grond, bedrijfstype, afzet van produkten enz., zulk een vestiging met goede kans op slagen mogelijk wordt geacht, werd vastgesteld.

Binnenkort worden gegadigden opgeroepen voor een samenspreking.

Het aantal boeren, dat in Nederland — tengevolge van uitbreidingsplannen, ruil- en herverkavelingen, wegenaanleg en wat dies meer zij — zonder bedrijf komt te zitten, is niet gering. Deze mensen kunnen, als zij boer zijn, het blijven, zij het dan in Brazilië of Canada.

Wij denken voorts aan jonge boeren. Zij, die trouwen, en geen bedrijf hier te lande kunnen bezetten.

Tenzij men tevreden is met een baantje als ongeschoold arbeider bij Philips of de Hoogovens, of als melk- en groenteboer in de stad een armoedig bestaan wil slijten, is er kans voor deze jonge mensen.

Mits het jonge mannen en vrouwen zijn, die van wanten weten.

Ieder, die hier belang in stelt, geve zijn naam op aan ons Hoofdkantoor of aan de bijkantoren."

Uiteraard zijn wij in Canada erg belangstellend. Wij vertrouwen dat de C.E.C. ons wel op de hoogte houden zal.

Red.